06 Ὀκτωβρίου 2021

† Θωμᾶ (τοῦ καὶ Διδύμου) ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ΄.᾿ Ἐρωτηίδος μάρτυρος.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἦχος Γα

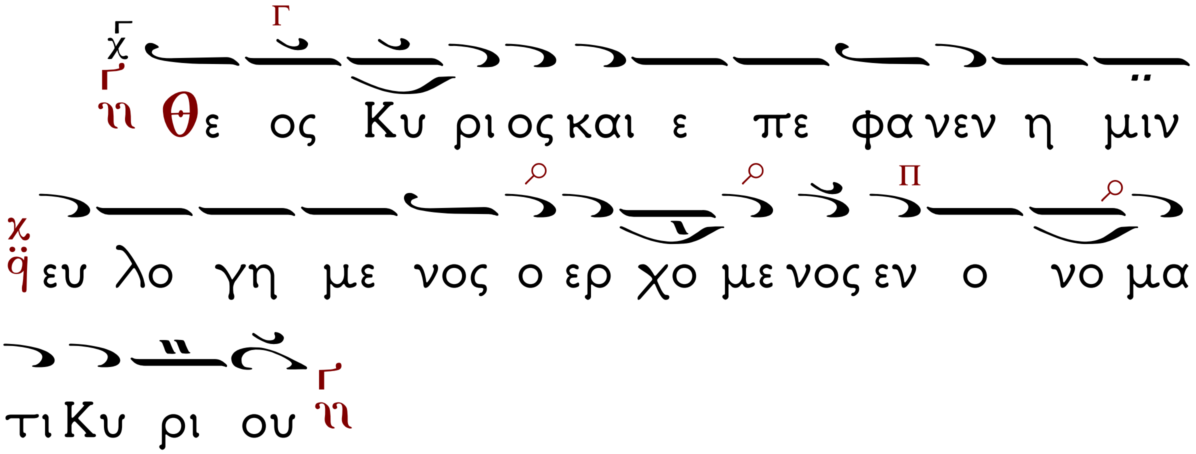

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

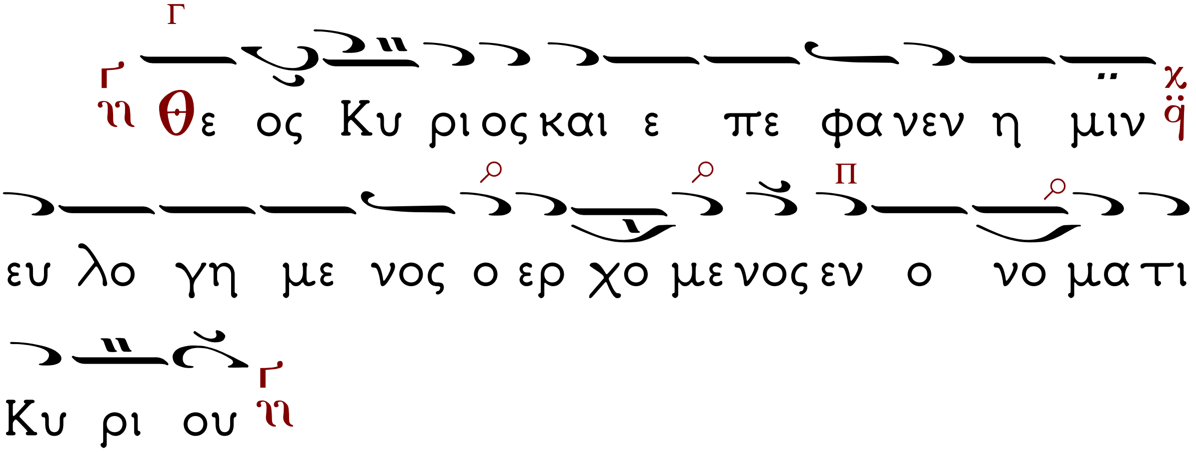

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον
τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ
Ἦχος γ'

Ἀπόστολε Ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος γ'

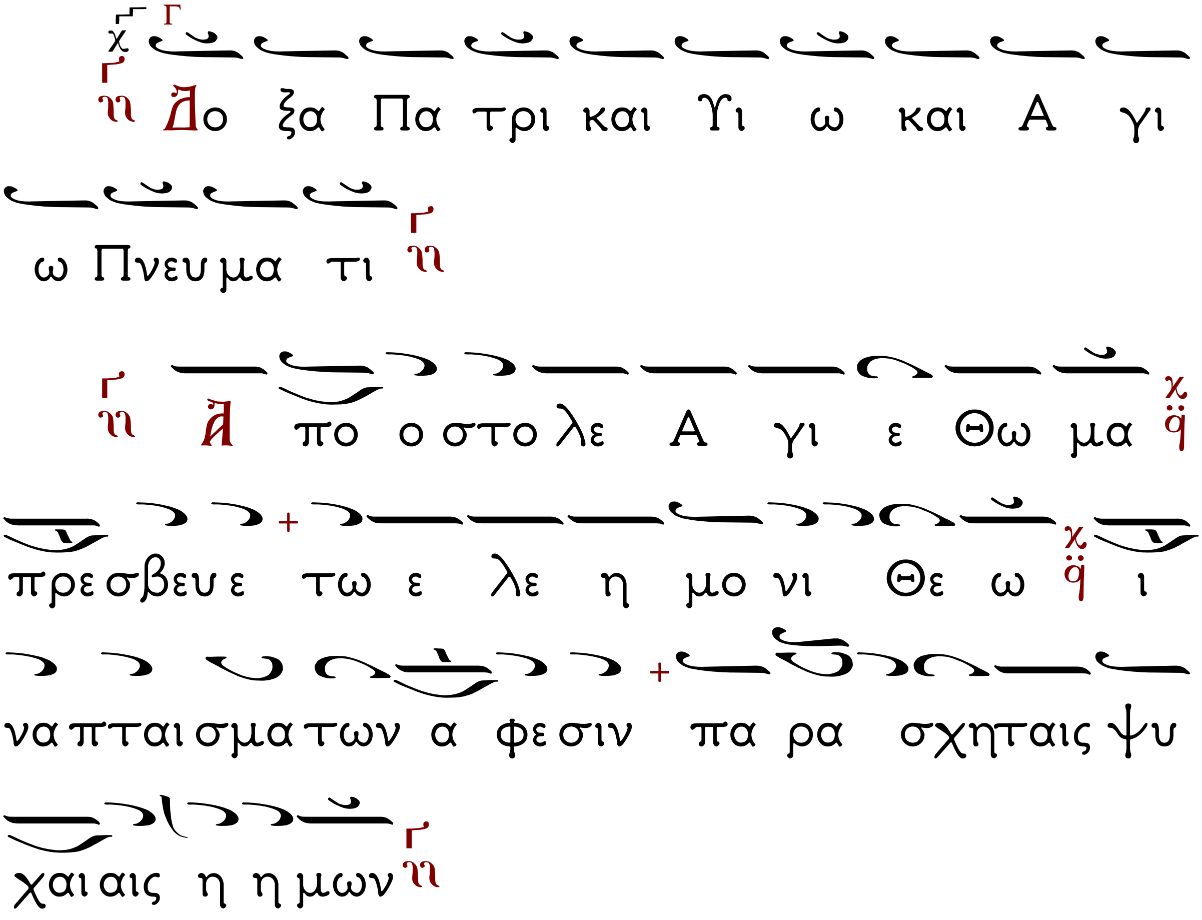

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ἦχος Γα

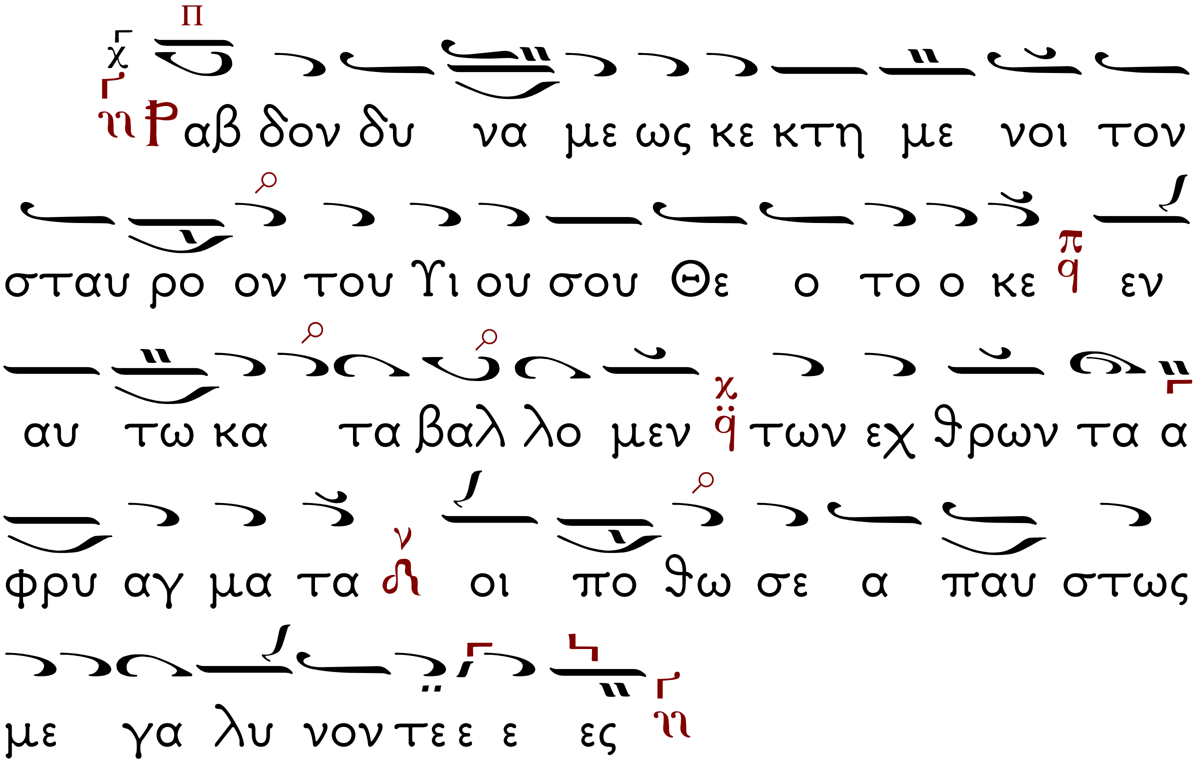

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἦχος πλ. β΄ Βου

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον, Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν, τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ ᾅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ· Ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

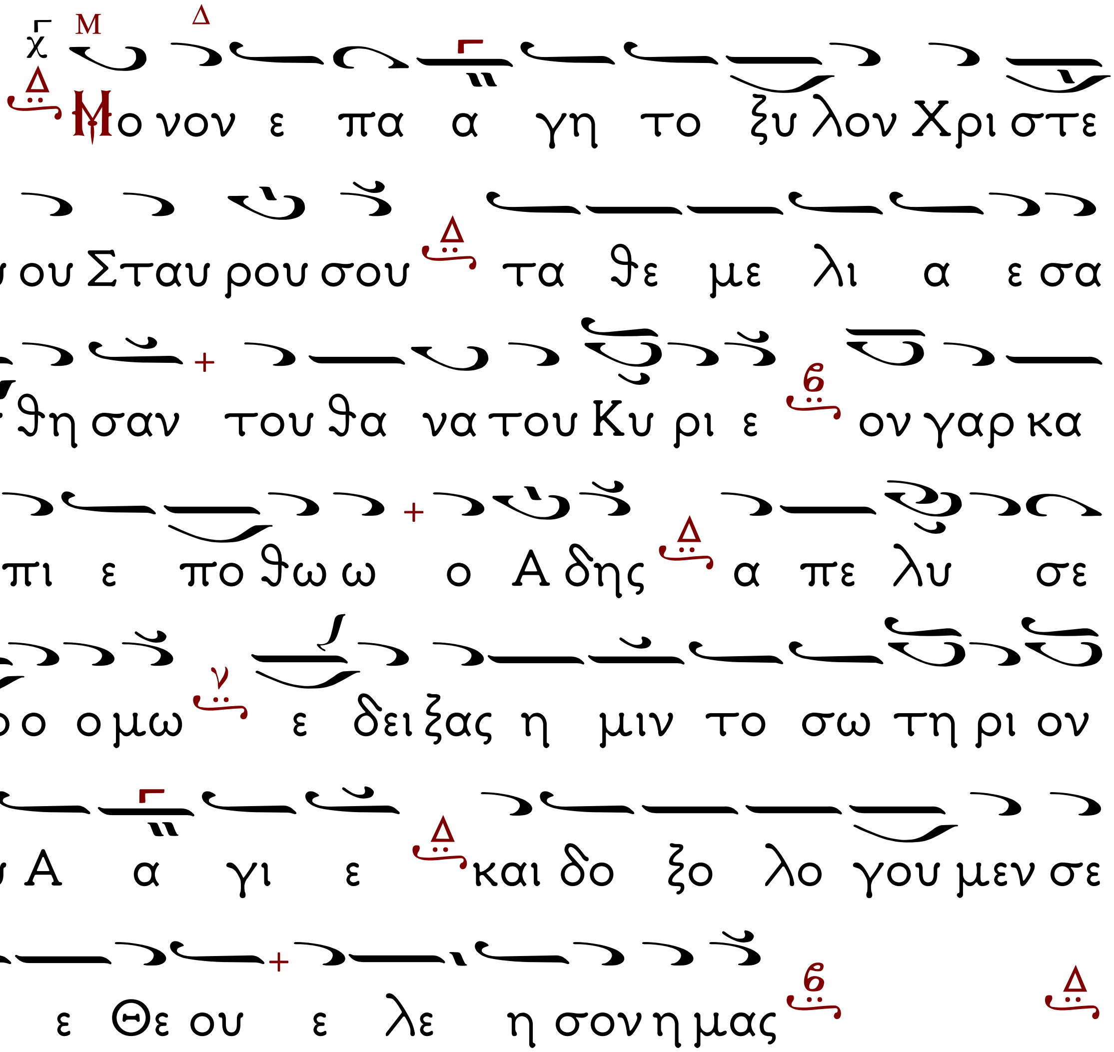

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν σοι προσήνεγκαν, ἀλλ᾽ ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

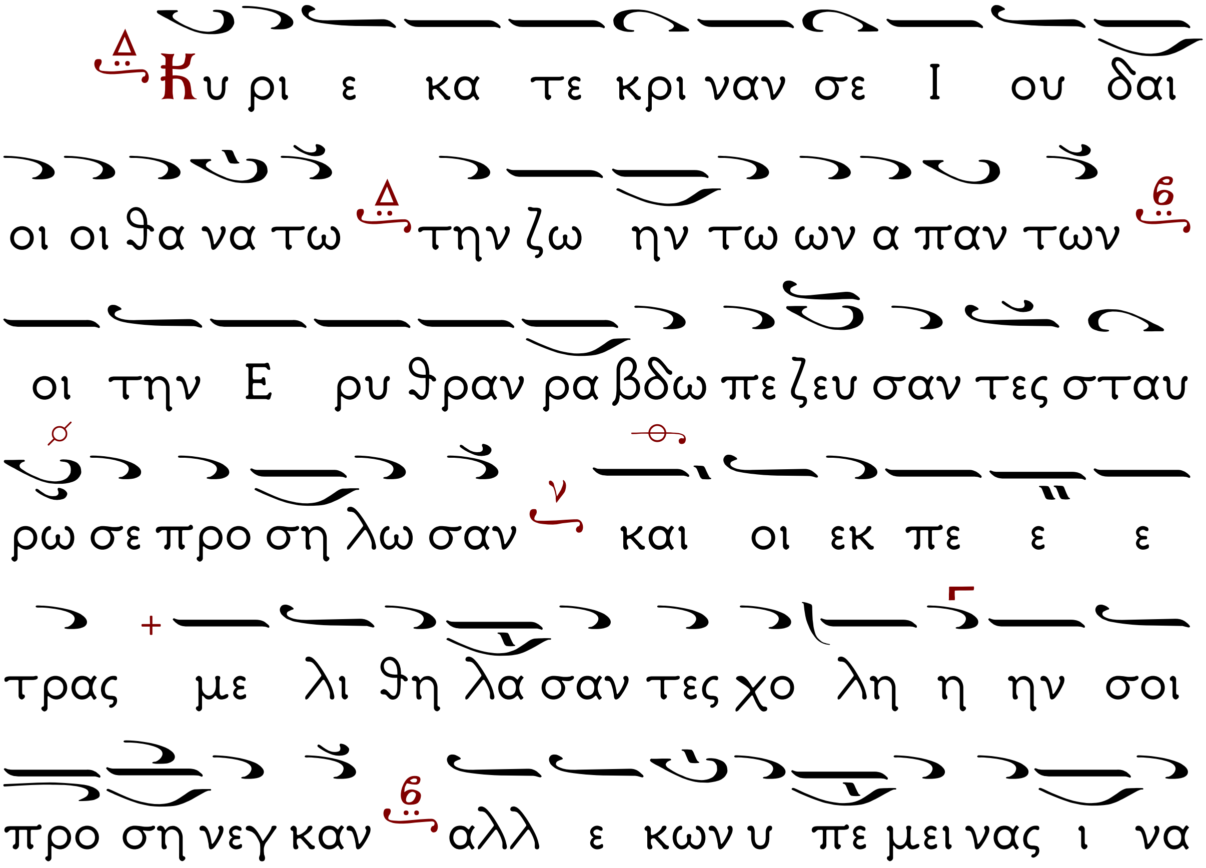

η μας ε λε ευ θε ρω σης της δου λει ας του

εχ θρου Κυ ρι ε δο ο ξα σοι οι

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ σὲ κυήσασα Χριστέ, ἀειπάρθενος Κόρη, ἐν τῷ Σταυρῷ σὲ δι΄ ἡμᾶς, ὑψωθέντα ὁρῶσα, ἐτέτρωτο λύπης ῥομφαίᾳ τὴν ψυχήν, καὶ ἔκλαιε θρηνῳδοῦσα μητρικῶς. Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε τοῦ ἐλέους.

Η σε κυ η σα σα Χρι στε α ει παρ

θε νος Κο ο ο ρη εν τω σταυ ρω σε δι η

μας υ ψω θεν τα ο ρω σα ε τε τρω το

λυ πης ρομ φαι α την ψυ χην και ε κλαι αι ε

θρη νω δου σα μη τρι κως Αυ της ταις πα

ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μας Κυ ρι ε του

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

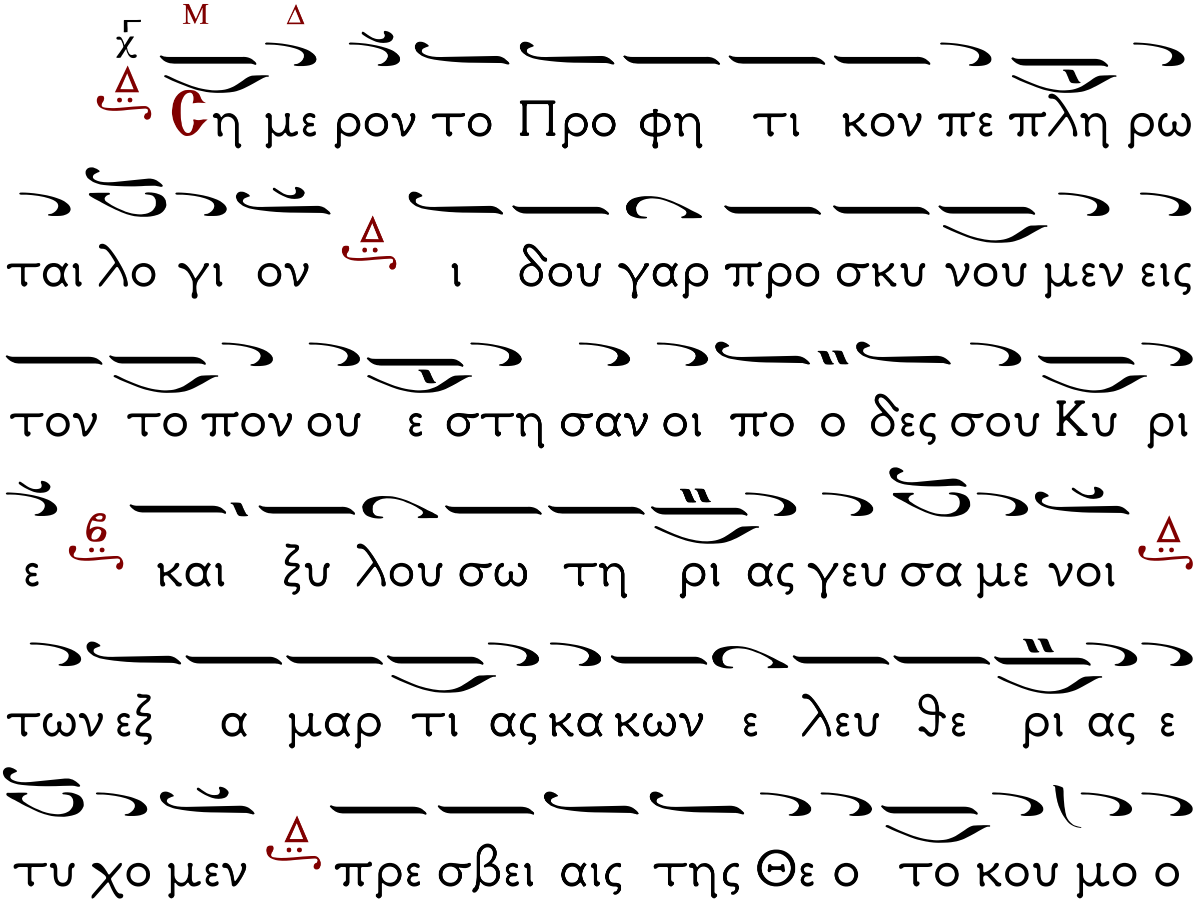

νε φι λαν θρω πε ε

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις, δι΄ αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο Σταυ ρος σου Κυ ρι ε η γι α σται

εν αυ τω γαρ γι νον ται ι α μα τα

τοις α σθε νου σιν εν α α μαρ τι αις δι αυ

του σοι προ σπι πτο μεν ε λε η σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Ἐν ξύλῳ βλέπουσα νεκρόν, κρεμάμενον ἡ Παρθένος Θεόν, ὃν ἔτεκε σαρκί, θρηνῳδοῦσα ἐβόα· Τὴν ἄφατον μακροθυμίαν σου, Υἱὲ ἐκπλήττομαι, πῶς ὡς κατάκριτον Σταυρῷ, προσήλωσαν οἱ ἄνομοι, τὸν δίκαιον Κριτήν, καὶ

μόνον σε Δεσπότην.

Μετὰ τὴν γ΄ Στιχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Τὸ ξύλον ἤνεγκε φθοράν, ἐν Ἐδὲμ τῷ Γενάρχῃ. Σταυροῦ δὲ ξύλον τὴν ζωήν, ἤνθησεν ἐν Κρανίῳ· πεπάτηται καὶ γὰρ κακία τοῦ ἐχθροῦ, ἠλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὗρε τὸν Παράδεισον, κραυγάζων ὁ Ἀδάμ. Ὢ ξύλον εὐλογημένον!

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι΄ αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

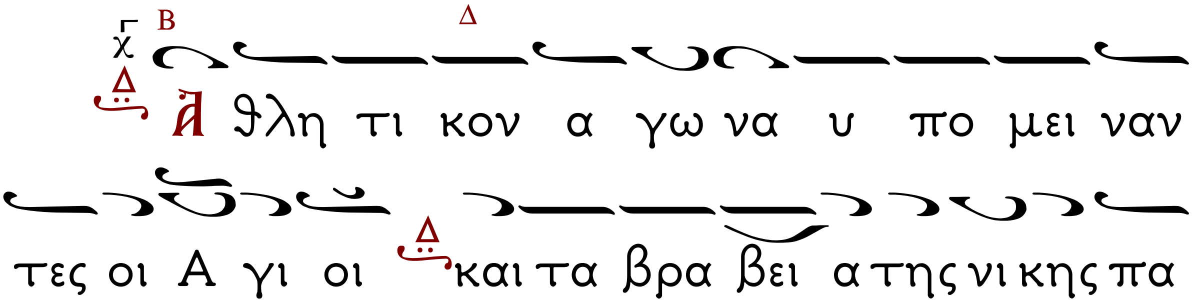

ρα σου κο μι σα με νοι κα τηρ γη σαν τας

ε πι νοι οι ας των πα ρα νο μων ε δε

ξαν το τους στε φα α νους της α φθαρ σι ας

δι αυ των ο Θε ος δυ σω που με νος δω ρη

σαι η μιν το με γα ε λε ο ος

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε

το ον Υι ον σου τον ε κου σι ως προ σπα γεν

τα εν Σταυ ρω και τον κο σμον εκ πλα α νης ε

λευ θε ρω σαν τα Χρι στο ο ον τον Θε ον

η μων του ε λε η σαι τας ψυ χα ας η μω

ων

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾿ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὠδὴ α΄ Ἦχος πλ. β΄
Ὁ Εἱρμὸς

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδήν, ἐβόα ᾄσωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺ τὰς παλάμας ἁπλώσας ἐπὶ Σταυροῦ, ἠγκαλίσω Δέσποτα, ἀπωσθέντας τοὺς βροτούς, καὶ τῷ σῷ προσήγαγες Πατρί, ὡς Υἱὸς ἀγαπητός, καὶ ὁμοούσιος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὥσπερ ἀμνὸς ἀνηρτήθης ἐπὶ Σταυροῦ, τὸ σὸν Λόγε πρόβατον, ἐκζητῶν τὸ πλανηθέν, καὶ εὑρὼν συνέταξας αὐτό, ἀπλανέσιν Ἰησοῦ, δόξα τῷ κράτει σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἵνα ἀπάθειαν πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, προξενήσῃς Δέσποτα, πάθος φέρεις ἐν Σταυρῷ, καὶ ὁρῶσα σείεται ἡ γῆ, θρηνῳδοῦσα μητρικῶς, ἐβόας Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ἦχος πλ. β΄.
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ πονηρᾶς συμβουλίας τοῦ δυσμενοῦς, ἡ προμήτωρ θάνατον, ἐπεισῆξεν ἀλλ΄ αὐτή, τὴν ζωὴν κυήσασα Ἁγνή, νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ, ἡμᾶς ἐζώωσας. (Δὶς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθαίνων καὶ μολυσμοῖς, σαρκικοῖς σπιλούμενος, ἐπὶ σὲ τὴν καθαράν, ἀληθῶς καὶ ἄσπιλον Ἁγνήν, καταφεύγω. Βοηθός, γενοῦ τῷ δούλῳ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τῆς καρδίας μου πάθη τὰ χαλεπά, Θεοτόκε ἴασαι, τῶν ἀστάτων λογισμῶν, τὸ δεινὸν κλυδώνιον τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς Θεόν, κόπασον Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου

Ὠδὴ α΄

Ἦχος δ΄

Τριστάτας κραταιοὺς

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἄναρχον Υἱόν, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν φανέντα ἐπὶ γῆς, μορφῇ τῇ καθ΄ ἡμᾶς, ὃν ἑώρακας Ἔνδοξε, οὗ καὶ τὰς χεῖρας παλάμῃ, καὶ πλευρὰν ἐψηλάφησας, καθικέτευε σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ γνώστης τῶν κρυπτῶν, καὶ νεφροὺς ὁ ἐτάζων, καὶ καρδίας ἐρευνῶν, Θεός μου Ἰησοῦς, σὲ Θωμᾶ παμμακάριστε, τῆς αὐτοῦ Θεοφανείας, ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα, καὶ Ἀπόστολον θεῖον προσήκατο.

Δόξα...

Ναμάτων μυστικῶν, ποταμὸς ἀνεδείχθης, περικλύζων σὺ Θωμᾶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, Ἐκκλησίας τε σύστημα, ῥεύμασι θεογνωσίας, καὶ τῷ ῥοίζῳ τοῦ Πνεύματος, τήν πολύθεον πλάνην ἀπήλασας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θανάτου καὶ φθορᾶς, καθαιρέτης ὑπάρχεις, ἀφθαρσίας τὴν πηγήν, τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Θεοτόκε πανύμνητε, τὸν καὶ τῆς ἀθανασίας, ὡραΐσαντα χάριτι, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν πανάμωμε.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
ᾨδὴ γ' Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἱρμὸς

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο ἐν γῇ, καὶ κατέστραπτο πλάνη, καὶ ἐσείετο κτίσις, καὶ καρδίαι τῶν βροτῶν σεσαλευμέναι ἐχθροῦ, ἐπηρείᾳ πίστιν ὑπεδέχοντο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μανεὶς ὁ ἄδικος λαός, σὲ τὸν δίκαιον μόνον, κατακρίνει θανάτῳ, δικαιοῦντα τοὺς βροτούς, καὶ ἐξ ἀδίκου χειρός, τοῦ δολίου τούτους ἐξαιρούμενον.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡραῖον κάλλει σὲ Υἱέ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐν τῷ τίκτειν ἐπέγνων, καὶ πῶς σταυρούμενος νῦν, κάλλος οὐκ ἔχεις Χριστὲ; ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ἦχος πλ. β΄.
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ μόνος φύσει συμπαθής, ὁ τὸ αἷμά σου Λόγε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, δι΄ ἐμὲ ἐπὶ Σταυροῦ, κενώσας διὰ τῆς σέ, κυησάσης οἴκτειρον καὶ σῶσόν με.(Δὶς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸς γενόμενος Θεοῦ, τῇ θεογενεσίᾳ ἑκουσίως εἰς πάθη, ὠλίσθησα χαλεπά· διό σε Θεοῦ Ναέ, ἱκετεύω, Δέσποινα βοήθει μοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς Κυρίου ἐκλεκτή, οὐρανίου παστάδος, ποίησον κληρονόμον, τὸν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, ὡς ἐν παστάδι σεπτῇ, καθ΄ ἑκάστην, πόθῳ σε γεραίροντα.

Κανὼν α΄, Ὠδὴ γ΄, τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου
Ἦχος δ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀρετῆς κάλλει, διαπρέπων θεόπτα καὶ θαύμασι, τῶν Ἰνδῶν τὸ δυσειδές, φωτὶ τῷ θείῳ κατηύγασας, πίστει καὶ ἐφαίδρυνας, τούτων τὴν ζόφωσιν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὸ τῆς αἴγλης, πυρσωθεὶς αὐτουργίᾳ τοῦ Πνεύματος, ὡς βολὶς θεοφεγγής, ἐξαπεστάλης θεόληπτε, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Θωμᾶ τοῖς θαύμασι.

Δόξα...

Μεμυημένος, τῆς ἐνθέου σοφίας τὰ δόγματα, ὥσπερ τάχος ἀστραπῆς, διερχομένης Ἀπόστολε, Θωμᾶ κατελάμπρυνας, κόσμου τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ὠδὴ γ΄, τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἱρμὸς. Ἦχος δ΄

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Ἦχος λ͵ τος

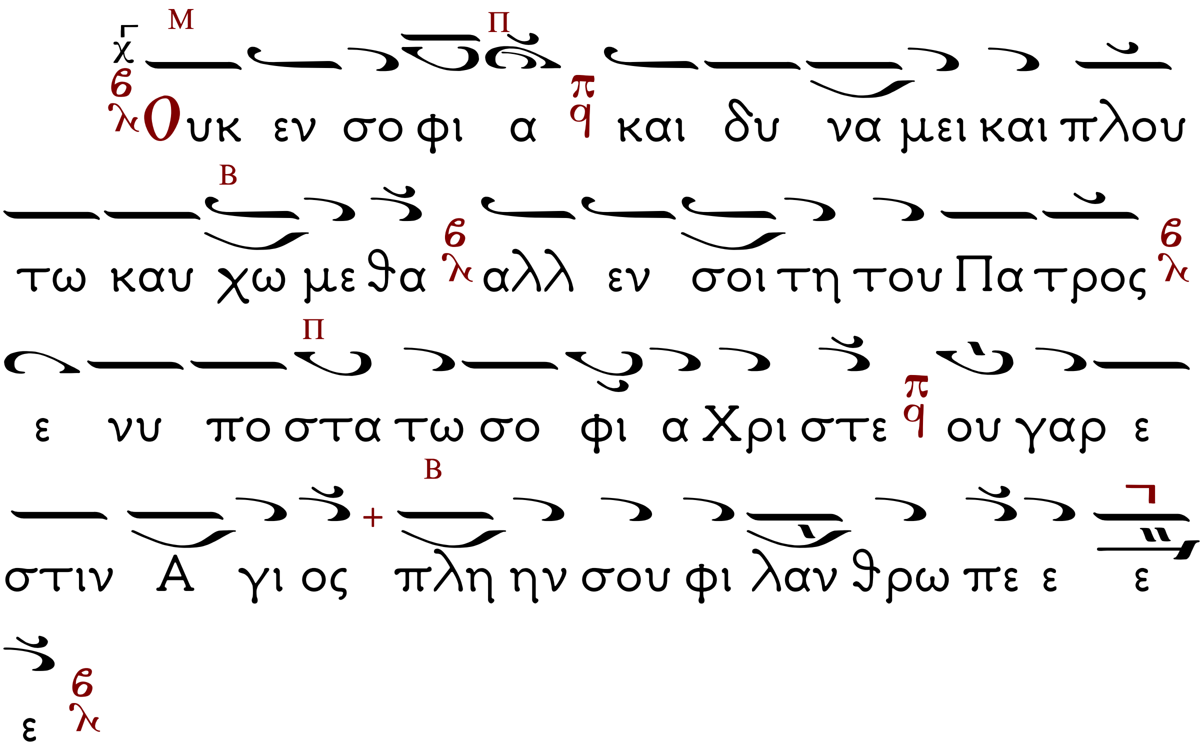

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ΄
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, τοὺς ἰχθύας ζωγρήσας τοὺς λογικούς, τούτους σὺ προσήγαγες, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στηρίγματα, παθῶν ἐπενδύσασθαι, μιμητὴς τοῦ πάθους, αὐτοῦ πεφανέρωσαι· ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, τὴν πανέορτον μνήμην σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωτεινήν, νεφέλην ὑμνήσωμεν, βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν,τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ὠδὴ στ΄, τοῦ Μηναίου
Ἦχος δ΄.
Ὁ Εἱρμὸς

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

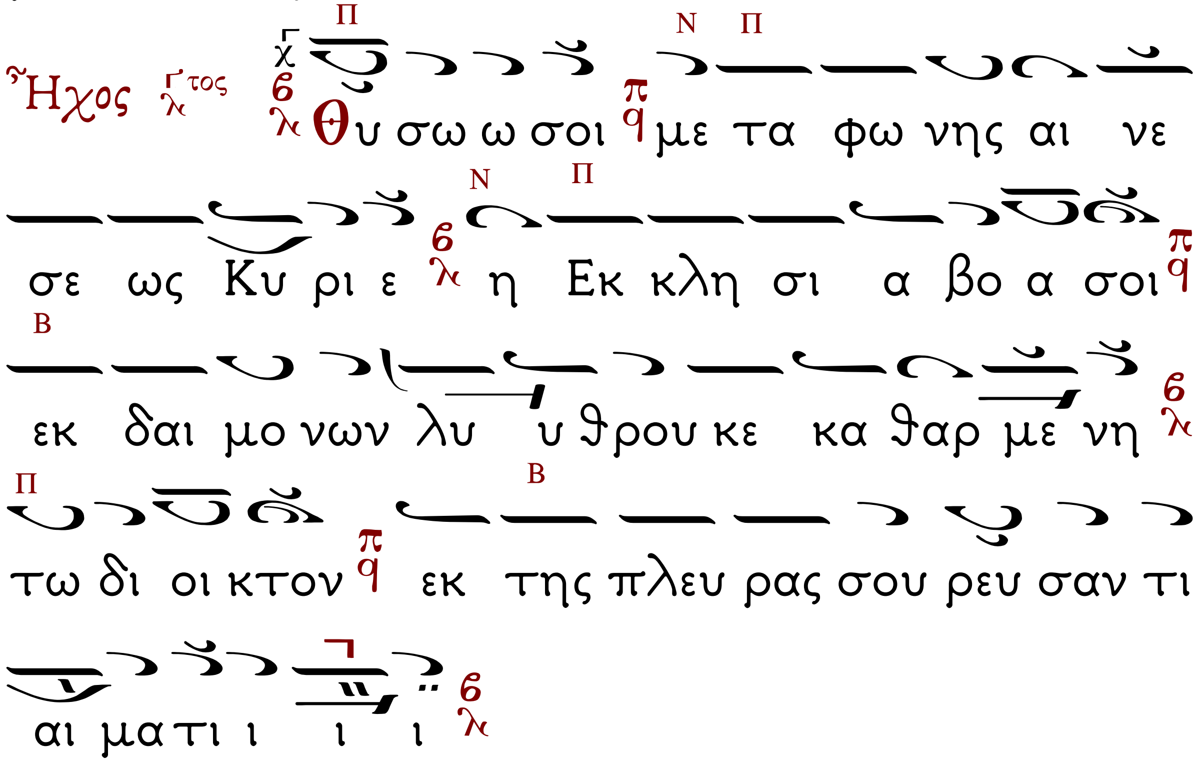

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου
Ἦχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Ὁ τῆς θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθής, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζε· Σύ μου ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος.

Ὁ Οἶκος

Πρὸς τὸν Χριστοῦ Μαθητήν, καὶ μέγαν μυστολέκτην, Θωμᾶν τὸν θεηγόρον τοῦ Πέτρου ἐκβοῶντος· «Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον», ἔφησεν οὗτος. «Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, ψηλαφήσω δὲ καὶ τὴν πλευράν, οὐ μὴ πιστεύσω». Ἀλλ΄ ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων καὶ Δεσπότης, ὥσπερ δοῦλος ἐλήλυθε, θέλων πάντας σῶσαι, καὶ λέγει τῷ Θωμᾷ. «Ψηλάφησον χειρῶν καὶ πλευρὰς τοὺς τύπους, καὶ μὴ ἀπίστει· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου». ὁ δὲ ἐν μετανοίᾳ ἐβόησε. Σύ μου ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος.

Συναξάριον

Τῇ ΣΤ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Στίχοι

Ὁ χεῖρα πλευρᾷ σῇ βαλεῖν ζητῶν πάλαι,

Πλευρὰν ὑπὲρ σοῦ νύττεται Θωμᾶς Λόγε.

Δούρασιν οὐτάσθη Θωμᾶς μακροῖσιν ἐν ἕκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἐρωτηΐδος.

Στίχοι

Ἐρωτηΐδα πυρπολοῦσι παρθένον,

Ἔρωτι Χριστοῦ τὴν προπυρπολουμένην.

Ὁ ἅγιος νέος Ὁσιομάρτυς Μακάριος, ὁ ἐκ Κίου μὲν τῆς Βιθυνίας καταγόμενος, ἐν Προύσῃ δὲ μαρτυρήσας, λιθοβοληθεὶς πρότερον, ὕστερον ξίφει τελειοῦται κατὰ τὸ ἔτος 1590.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ η', τοῦ μηναίου
Ἦχος δ'
Ὁ Εἱρμὸς

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

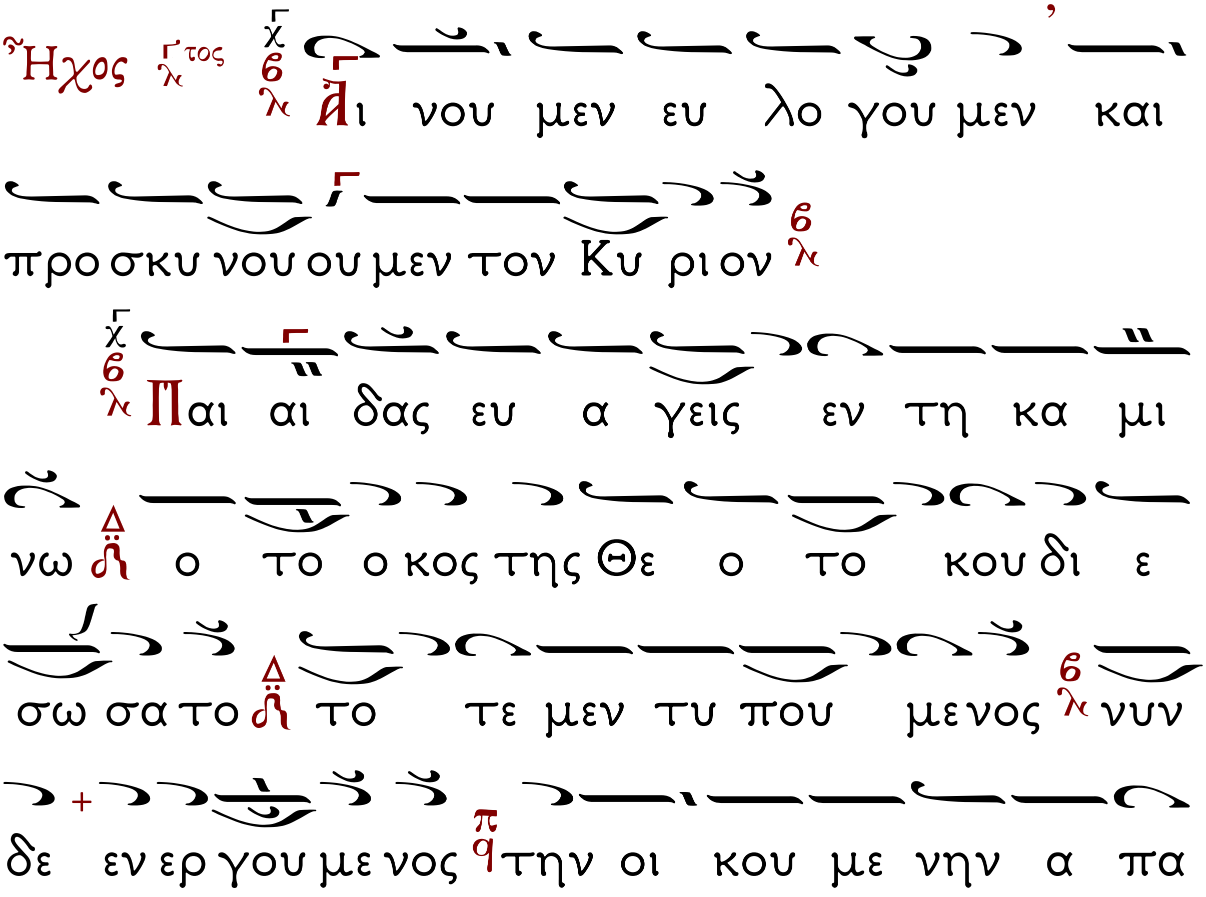

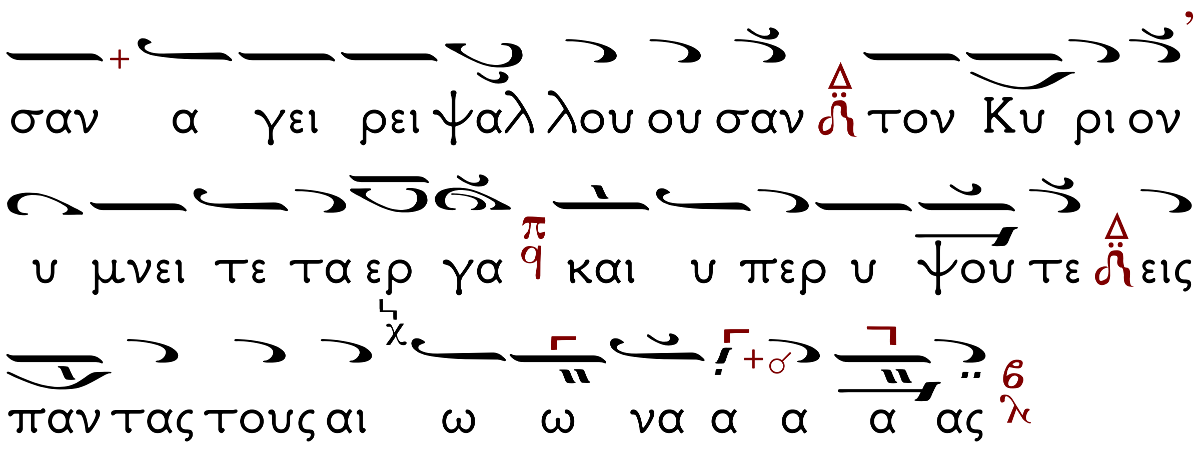

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος λ Γτος

Στίχος α' Με γα λυ νει η ψυ χη μου
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το
πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω
τη ριμου

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν

Στίχος β' Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου

γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος γ' Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος δ΄ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε

ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος ε' Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε

νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

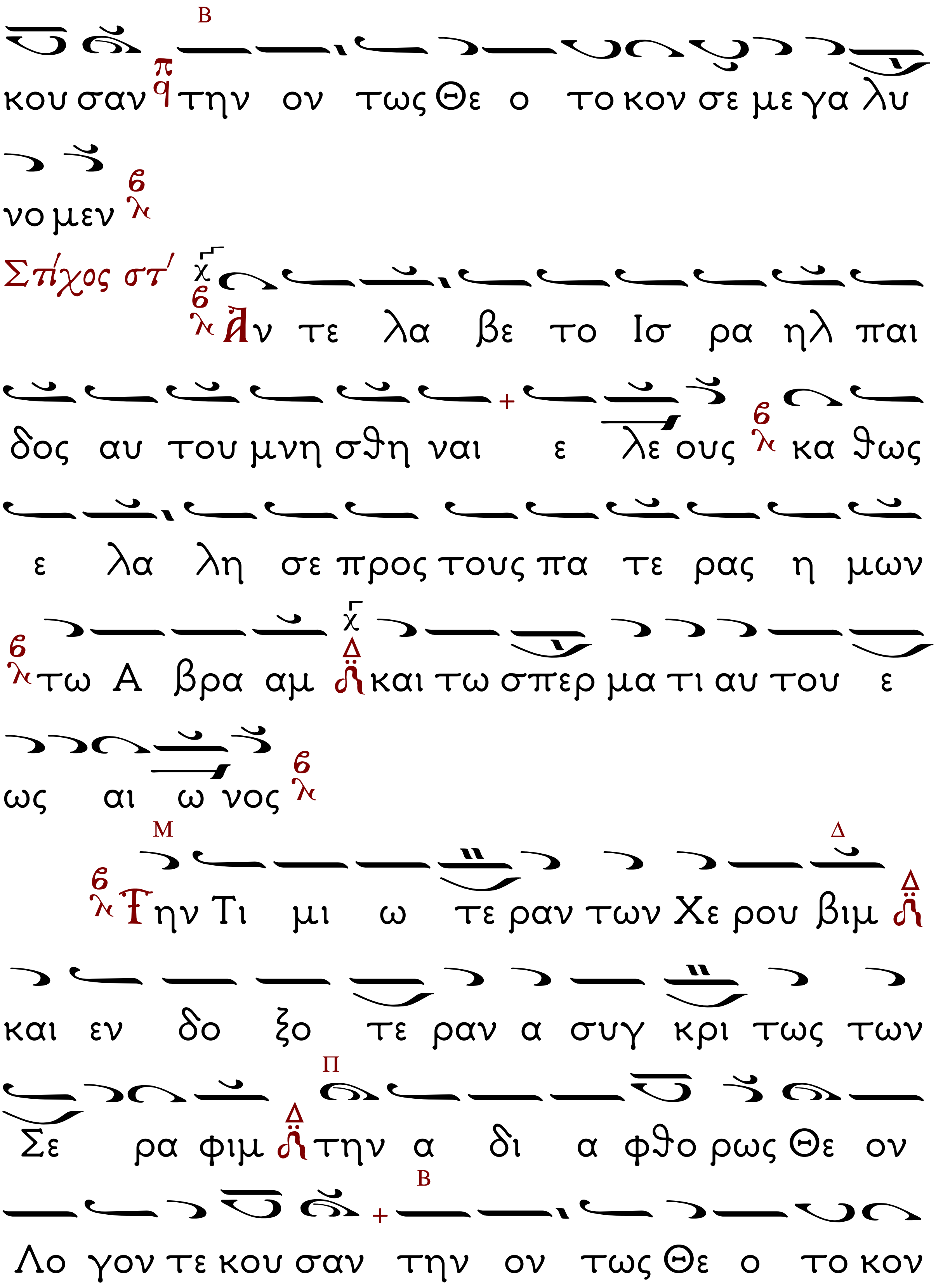
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Στίχος στ' Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ'.

Ὁ Εἱρμὸς

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ' τος

Λι θος α χει ρο τμη τος ο ρους εξ α

λα ξευ του σου Παρ θε νε α κρο γω νι αι

ος ε τμη η θη Χρι στος συ να α ψας τας

δι ε στω σας φυ σεις δι ο ε πα γαλ λο

με νοι σε ε Θε ο το κε με γα λυ νο με ε ε

ε εν

Ἦχος Βου
Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη
τε ρα του Θε ου η μων τη τι μι ω
τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος β΄.
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Αὐτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, εἰρήνην δώρησαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένῃ καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἄνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν αἴτησαι, τοῖς σὲ Θωμᾶ εὐφημοῦσιν, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Ἕτερον

Χριστὸς ὁ μέγας Ἥλιος, ἀκτῖνά σε πολύφωτον, ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ἐκπέμπει, τὴν ζοφερὰν πλάνην μύστα, συντόνως ἐκδιώκοντα, Θωμᾶ σοφὲ Ἀπόστολε, καὶ τοὺς λαοὺς φωτίζοντα, Τριάδα σέβειν τὴν θείαν, παρ᾽ ἧς φρουρούμεθα πάντες.

Θεοτοκίον

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ᾽ ἀξίαν ἑκάστῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία Στιχηρὰ ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου

Ἦχος Πα

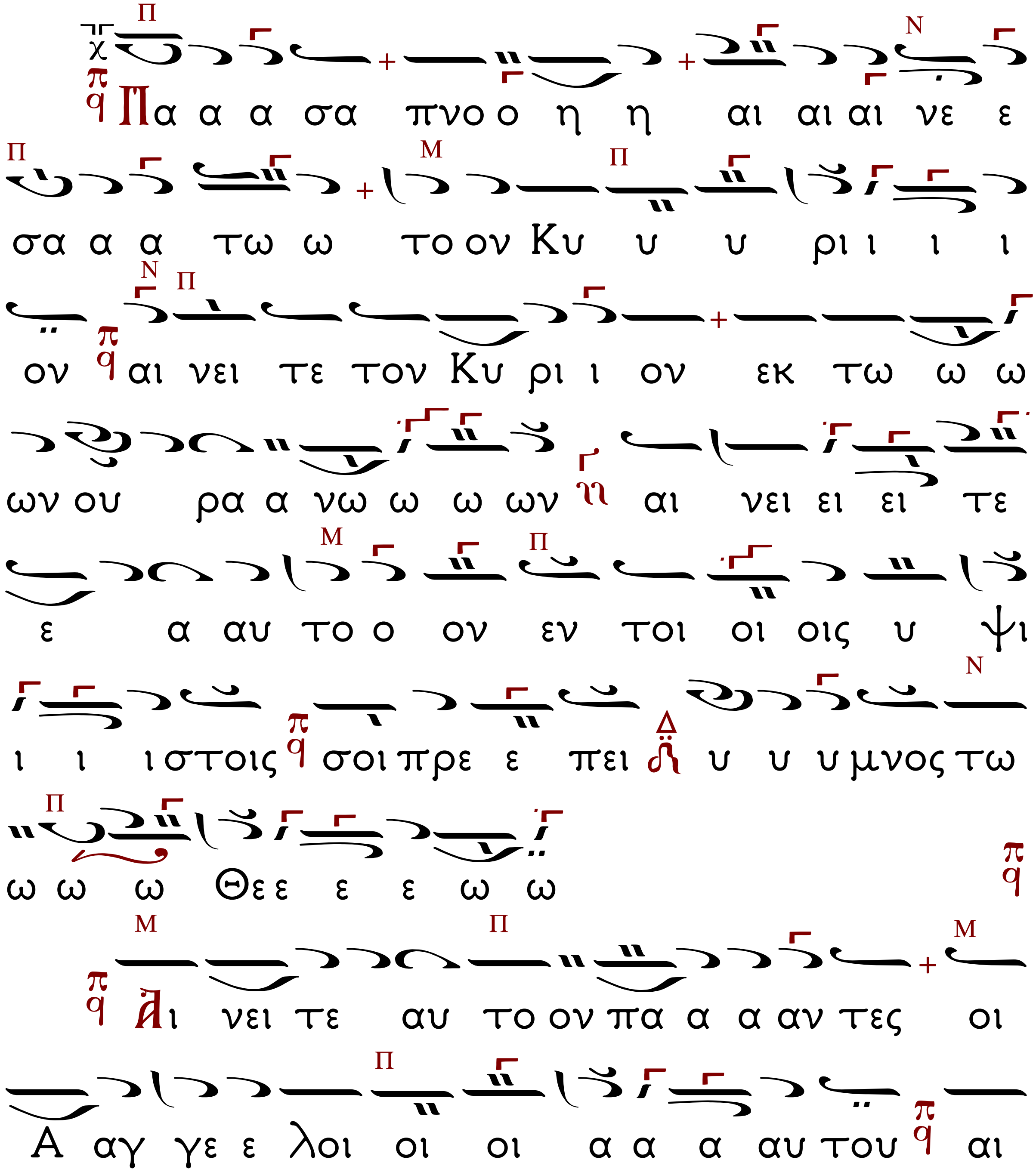

νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου σοι

πρε ε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε

ε ω ω ω ω

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει

αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη

θος της με γα λω συ υ υ νη ης α α

αυ του Χριστῷ ἠκολούθησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε, καὶ τοῦ κόσμου κατεφρόνησας καὶ τὰ τούτου διδάγματα, ἐν τῷ ταμείῳ σου κρύψας, ἀνεδείχθης, Ἀπόστολος· ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰς τούτων ὑπὸ τῆς πλάνης, καὶ τῶν παθῶν σκοτισθείσας ψυχάς, ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος ἐφώτισας, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον.

Χρι στω η κο λου θη η σας Θω μα Α πο
στο ο λε και του κο σμου κα α τε φρο ο ο ο
νη η η η σας και τα του του δι δαγ μα α τα
εν τω τα μει ει ω σου ου κρυ υ υ υ
ψας α νε δει χθη ης Α πο ο ο ο στο ο ο
ο λος ο θεν γε νο με νος εν τοι οις ε ε ε
θνε ε ε ε σι τας του ου ου των υ πο της
πλα α νης και τω ων πα α θων σκο τι σθει ει ει
σας ψυ υ υ χας εν το λαις του Σω τη ρος
ε φω τι ι σας πι στευ ειν εις Τρι α δα ο ο
μο ου ου ου ου σι ι ι ι ον

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος

αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ι ω και

κι θαα α α ρα

Χριστῷ ἠκολούθησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε, καὶ τοῦ κόσμου κατεφρόνησας καὶ τὰ τούτου διδάγματα, ἐν τῷ ταμείῳ σου κρύψας, ἀνεδείχθης, Ἀπόστολος· ὅθεν γενόμενος ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰς τούτων ὑπὸ τῆς πλάνης, καὶ τῶν παθῶν σκοτισθείσας ψυχάς, ἐντολαῖς τοῦ Σωτῆρος ἐφώτισας, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον.

Χρι στω η κο λου θη η σας Θω μα Α πο

στο ο λε και του κο σμου κα α τε φρο ο ο ο

νη η η η σας και τα του του δι δαγ μα α τα

εν τω τα μει ει ω σου ου κρυ υ υ υ

Τῷ τῆς γνώσεως θείῳ πυρί, τὴν ψυχὴν καταυγασθείς, ἐν πᾶσι τοῦ Δεσπότου μιμητὴς

γέγονας, ὡς ἔννομος μαθητής, Θωμᾶ Ἀπόστολε· τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας, εὐσεβῶν ψυχὰς ἐζώγρησας. Ὅθεν καὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν ἐζοφωμένην διάνοιαν, τῷ τοῦ θείου Πνεύματος ἀγκίστρῳ ἐσαγήνευσας. Χριστὸν τὸν Θεόν ἀεὶ δυσώπει, καὶ ἡμᾶς ῥυσθῆναι τῆς τοῦ ἐχθροῦ ἐζοφωμένης ὄψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

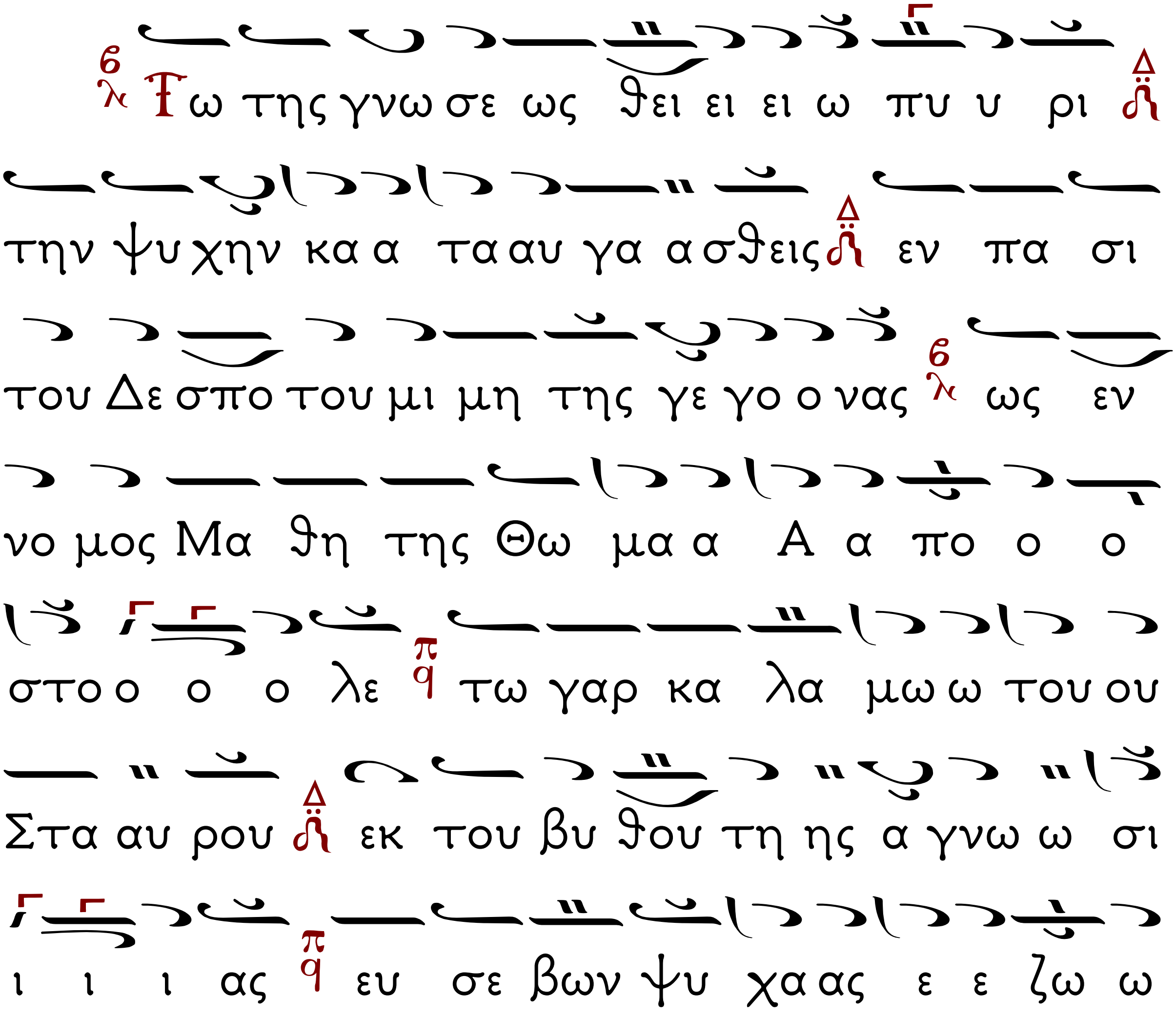

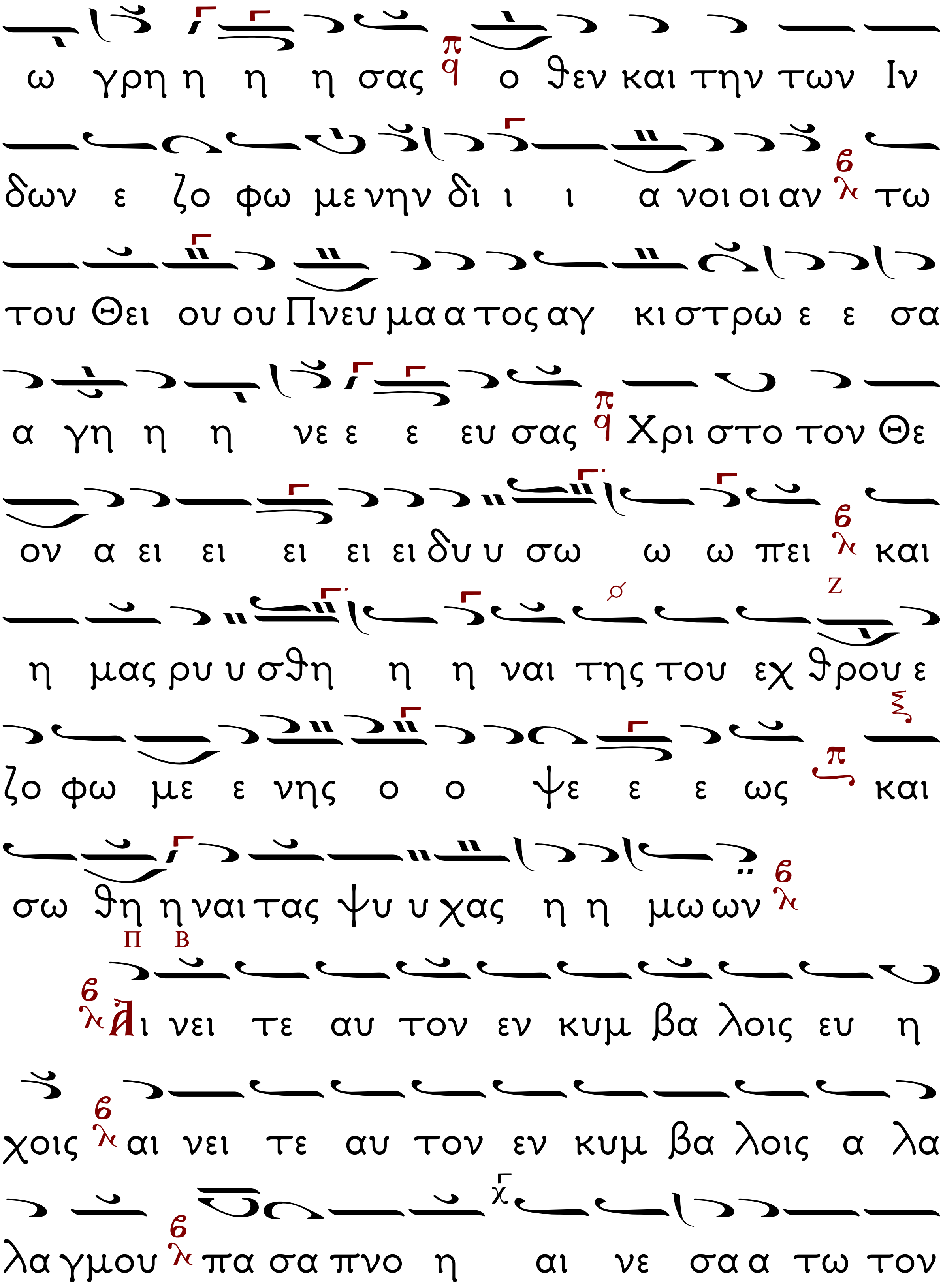
ω γρη η η η σας ο θεν και την των Ιν
δων ε ζο φω με νην δι ι ι α νοι οι αν τω
του Θει ου ου Πνευ μα α τος αγ κι στρω ε ε σα
α γη η η νε ε ε ευ σας Χρι στο τον Θε
ον α ει ει ει ει ει δυ υ σω ω ω πει και
η μας ρυ υ σθη η η ναι της του εχ θρου ε
ζο φω με ε νης ο ο ψε ε ε ως και
σω θη η ναι τας ψυ υ χας η η μω ων
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα
λα γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ ρι ον

Τὸν τῆς ἀλείας βυθὸν καταλιπών, τῷ τοῦ Σταυροῦ καλάμῳ πίστει προσέδραμες, καὶ ἐν αὐτῷ πάντας ἐζώγρησας, Θωμᾶ Ἀπόστολε· διὸ καὶ τὴν ἄχραντον πλευρὰν τοῦ Λόγου, τῇ χειρὶ ψηλαφήσας, τῶν πεπαρμένων ἥλων τὰς ὠτειλάς, τῷ δακτύλῳ κατιδεῖν κατηξίωσαι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐκτενῶς πρέσβευε ἀεί, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τον της α λει ας βυ θον κα α τα λι ι

πων του Σταυ ρου κα α λα α α μω ω πι στει ει

προ ο σε ε ε δρα α α α μες και εν αυ

τω παν τας ε ζω γρη η σας Θω ω μα α Α

πο ο ο ο στο ο ο ο λε δι ο και την

α χρα αν τον πλε ευ ραν του ου Λο ο ο γου

τη χει ρι ψη η λα α φη η η σας των πε

παρ με νων η λων τα ας ω τει ει λας τω δα

κτυ λω κα τι δειν κα α τη η ξι ι ι ω ω ω

ω σαι Χρι στω τω Θε ω εκ τε νως πρε σβε ευ

ε α α ει του σω θη η ναι τας ψυ υ χας

η η μω ων

Ἦχος πλ. Πα.

Νε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι
αι Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α
τι

Τα θει α ε ποπτευ ων Χρι στου ου τη
η ης σο ο φι ι ι ας νο η τος α α
να α δε δε ε ξαι Κρα τη η η ηρ μυ υ στυ υ
κως Θω μα α α Α πο ο στο ο ο λε
εν ω των πι στων αι ψυ χαι αι ευ φραι αι
αι αι νο ο ο ον ται τη γαρ θει α σα γη
νη του Πνε ευ μα α τος λα ους α νει ει ειλ

κυ υ υ υ υ σας εκ βυ θου της α α α πο

γνω ω σε ε ε ε ως ο θεν εκ Σι ων ως

πο τα μος της χα α ρι ι το ο ος ε ε ξη

η ηλ θες τα σα α α ε εκ βλυ υ υ ζων

εν θε α δογ μα α τα ει εις τη ην συ υ υ μπα

α σαν κτι ι ι ι σιν δι ο του Χρι στου τα

πα θη ε ε εκ μι μου ου ου ου με ε ε ε

νος την πλευ ρα αν ε ε ε λο ογ χε ε ευ

θης και εν τω γνο ο ο φω εισ δυ υ υ υ

σα ας της α αφ θαρ σι ι ι ι ας αυ τον

ι κε ε ε ε ε ε ε τε ευ ε ε ε

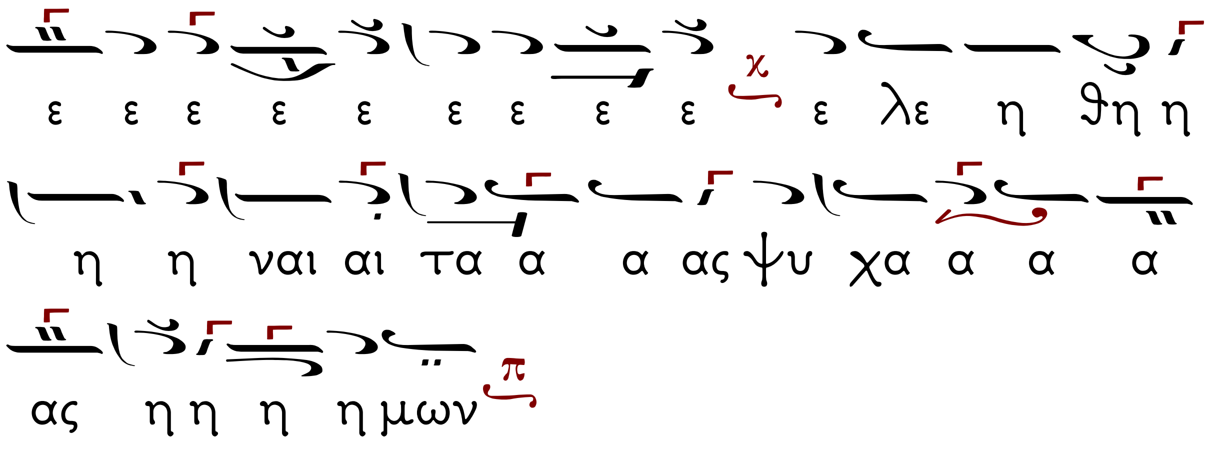
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χ ε λε η θη η
η η ναι αι τα α α ας ψυ χα α α α
ας η η η η μων π

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β' Δι

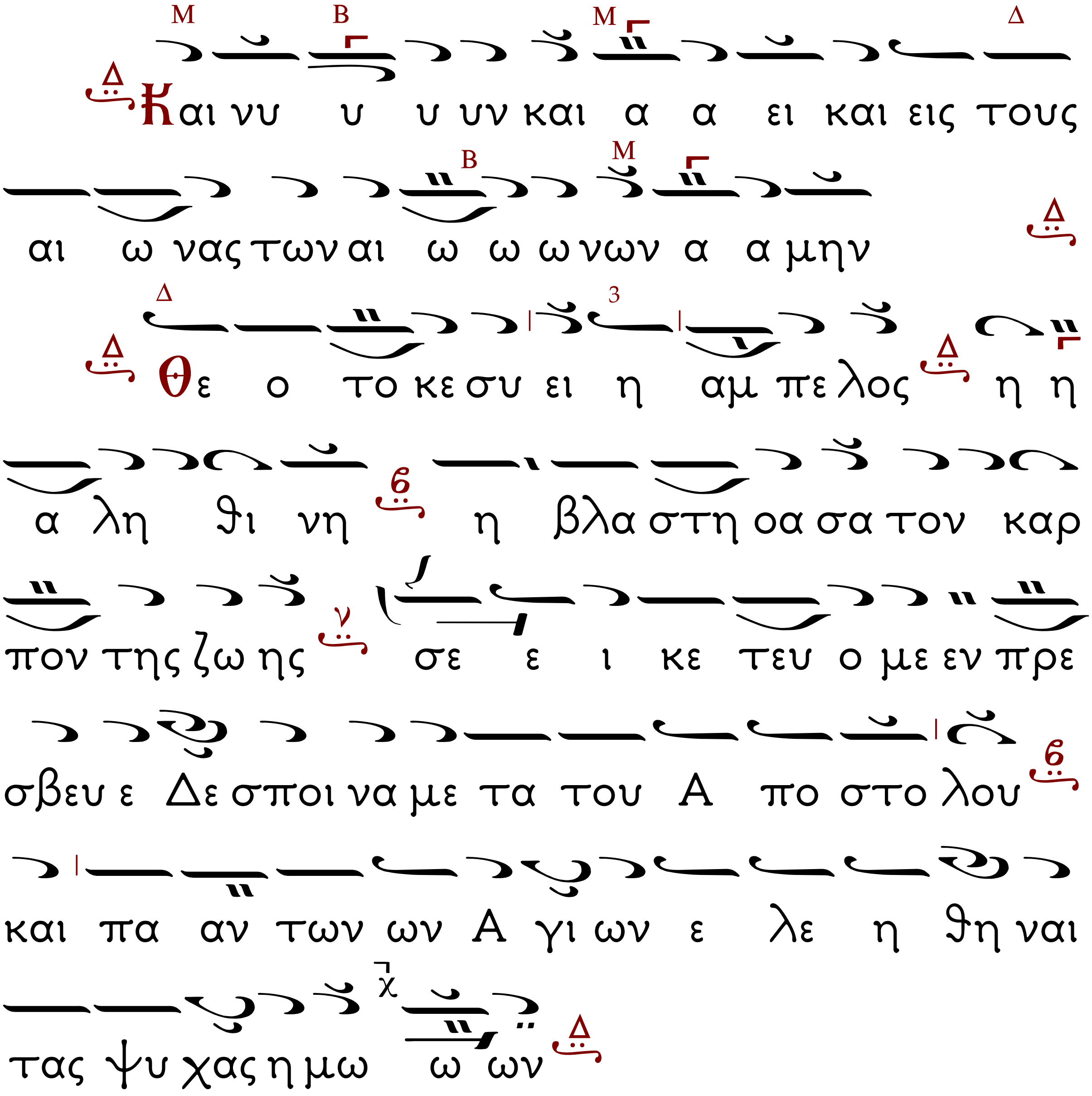

Δοξολογία Ἦχος πλ. β'

Ἐπιλογὲς παρὰ διαφόρων Διδασκάλων

ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη

Ἦχος πλ. Πα

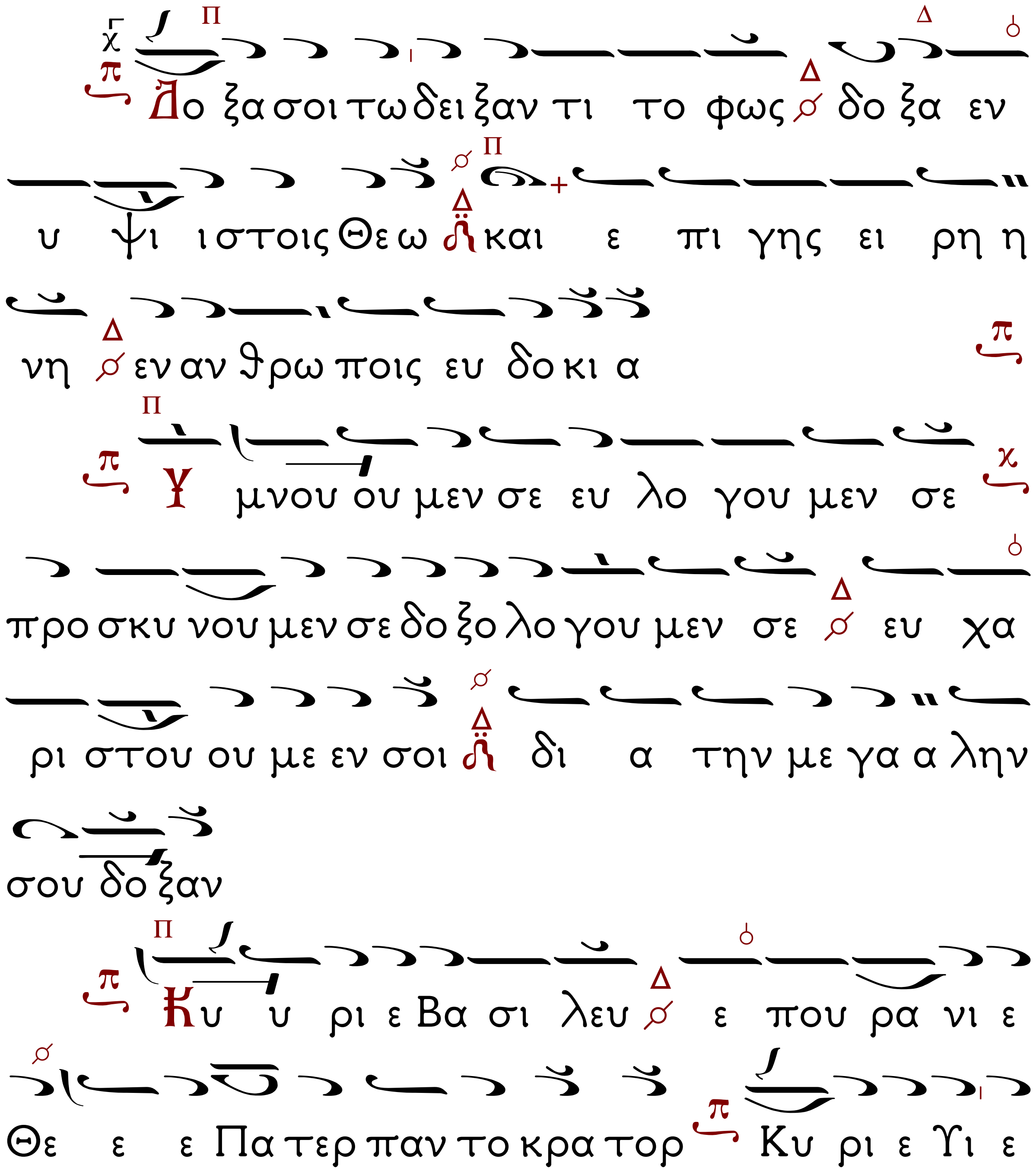

μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε και Α

γι ον Πνευ μα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο
ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Καθ’ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι
ω να και εις τον αι ω να του αι ω
νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και

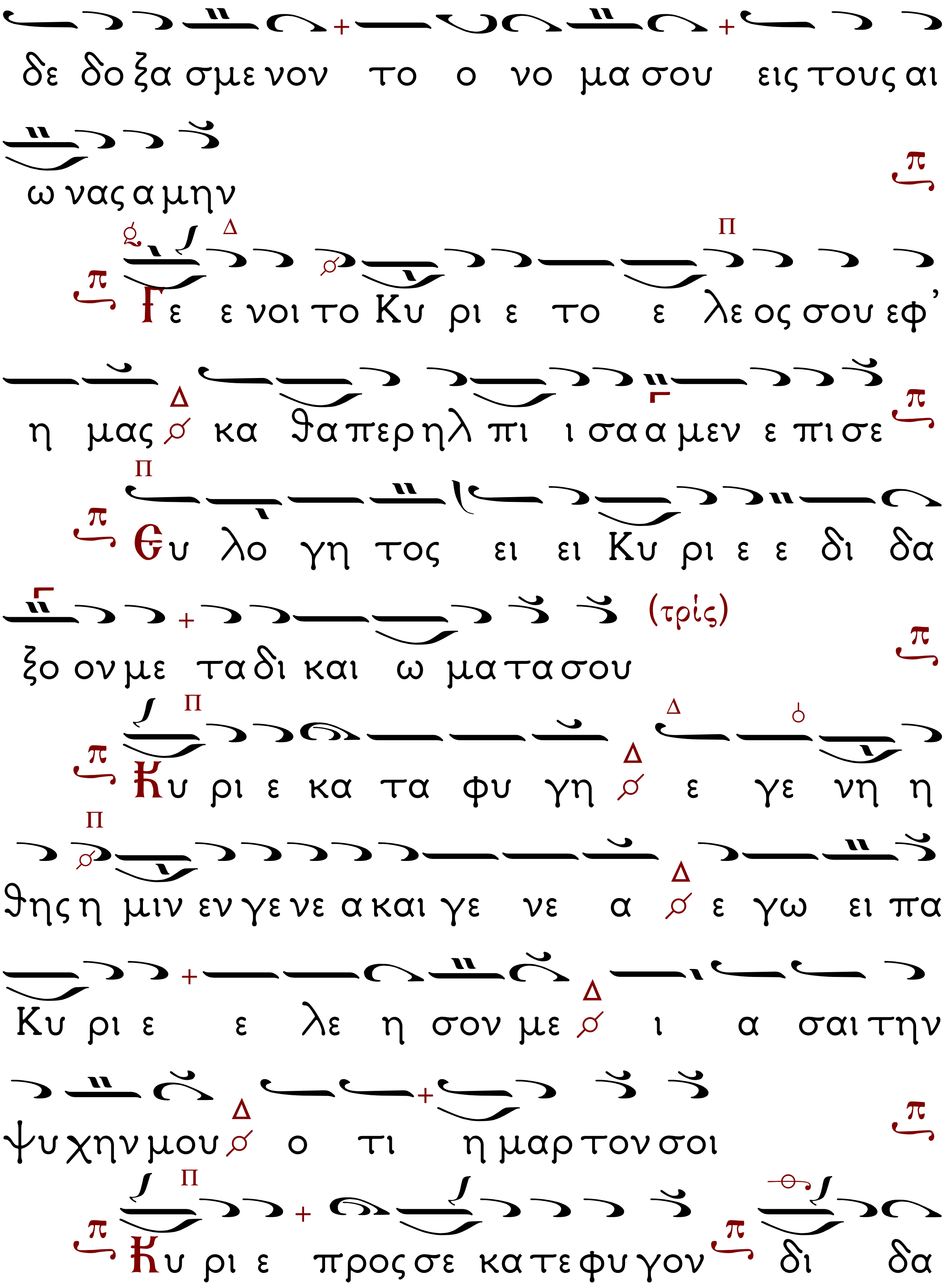
δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι
ω νας α μην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ’
η μας κα θα περ ηλ πι ι σα α μεν ε πι σε
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η
θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα
Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την
ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη η μα α σου

ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι

ος ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε

η σον η μας τρίς

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Και νυ υ υν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην

Ἀ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

Ἀ α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο ος Ἀ α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο ος Ἀ γι ο ος Ἀ θα α α α να α α α α τος Ἐ ε λε ε ε η η η σο ον η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος γ΄

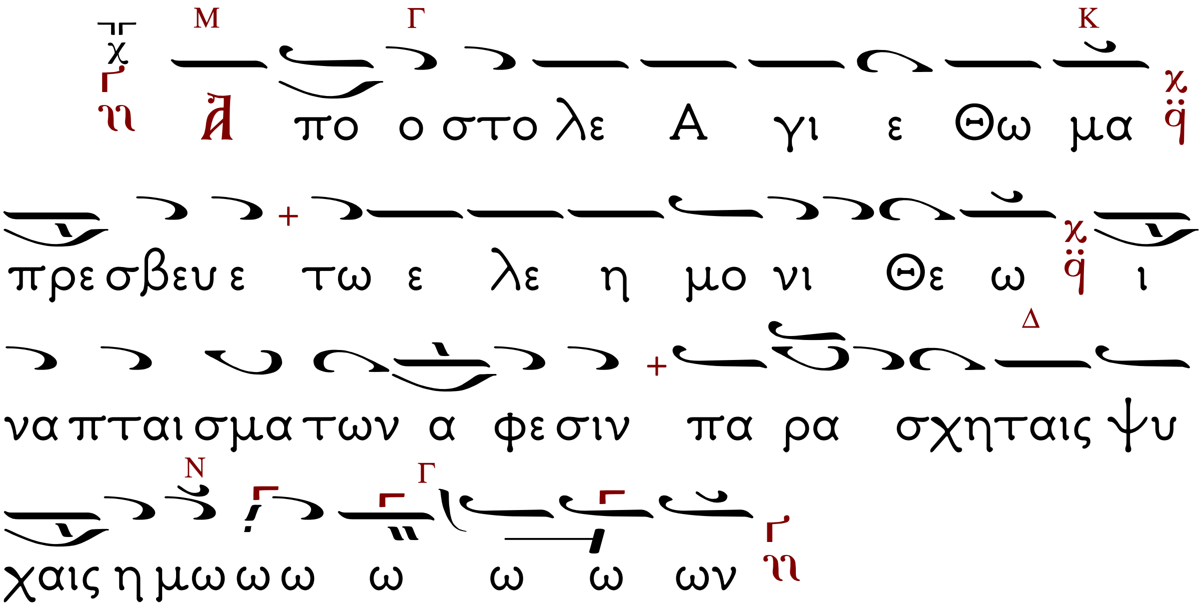

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. β' Νη

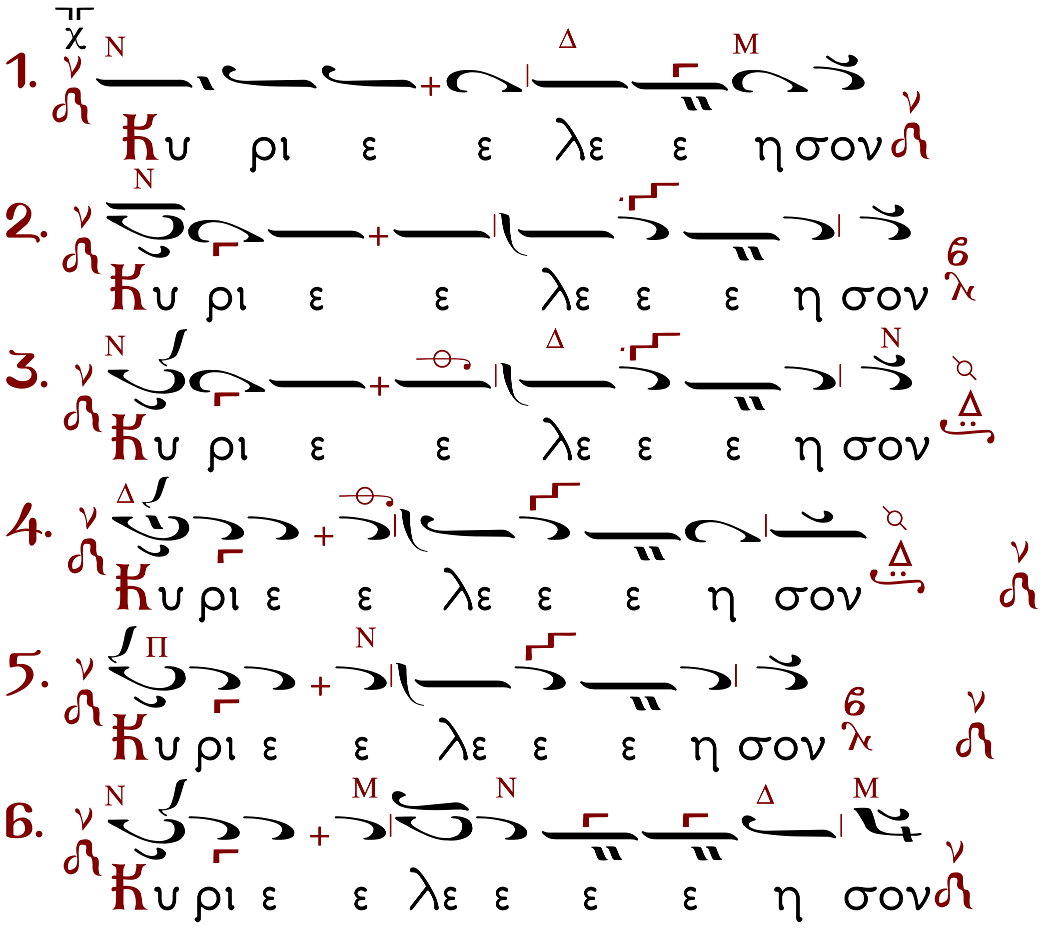

ΕΤΕΡΑ

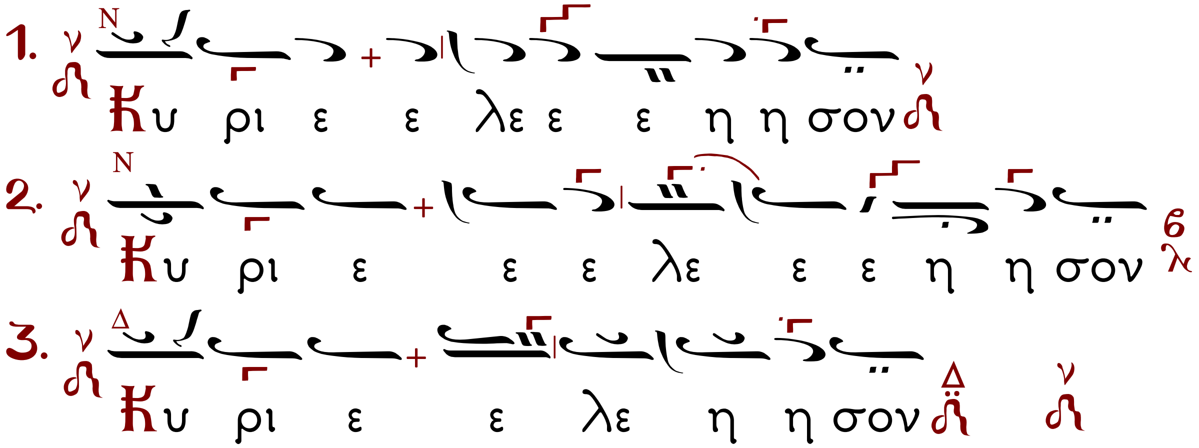

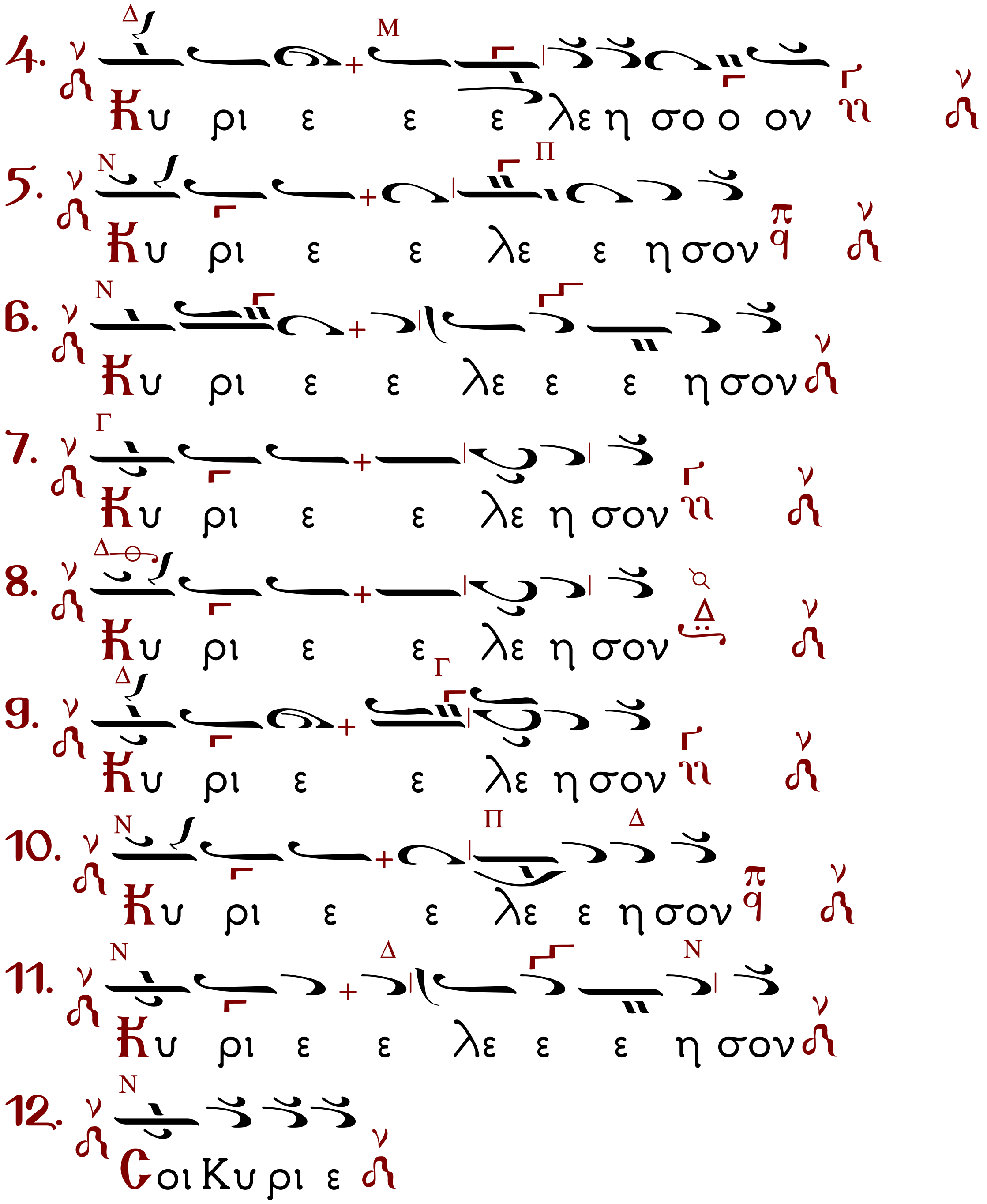
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

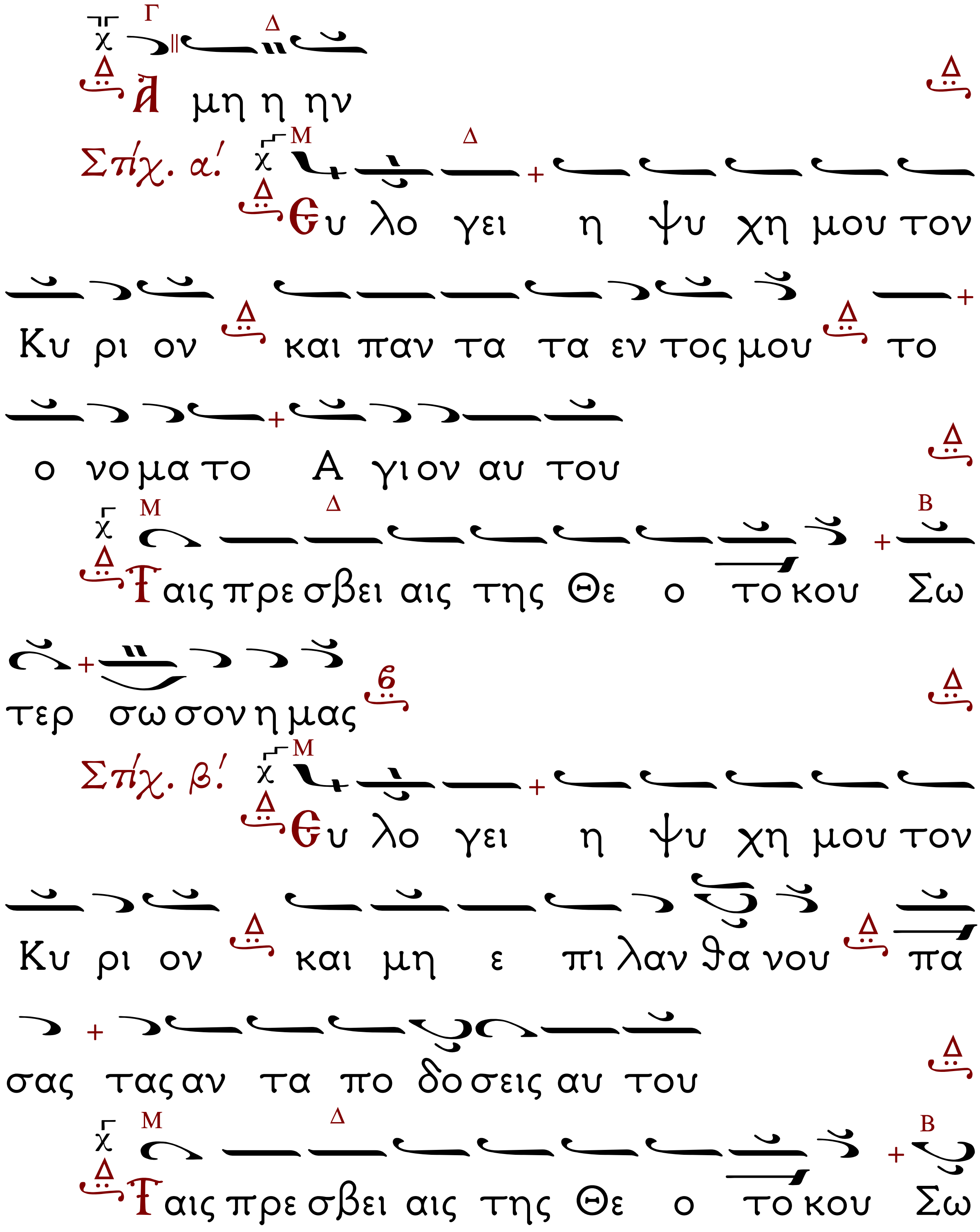

τερ σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'

Α μη η ην

Στίχ. α'. Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου
ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Στίχ. β'. Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

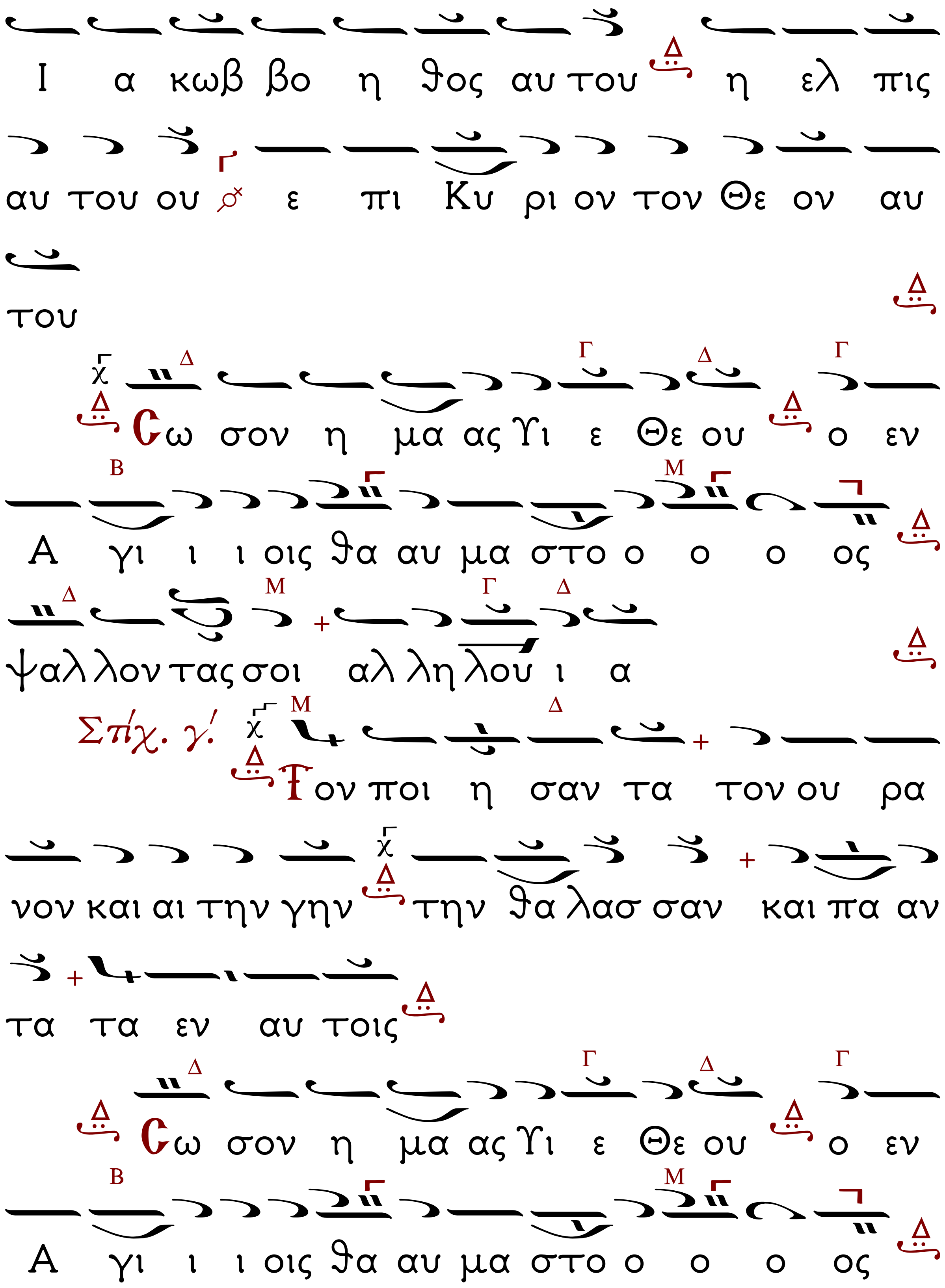
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Στίχ. γ΄.
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

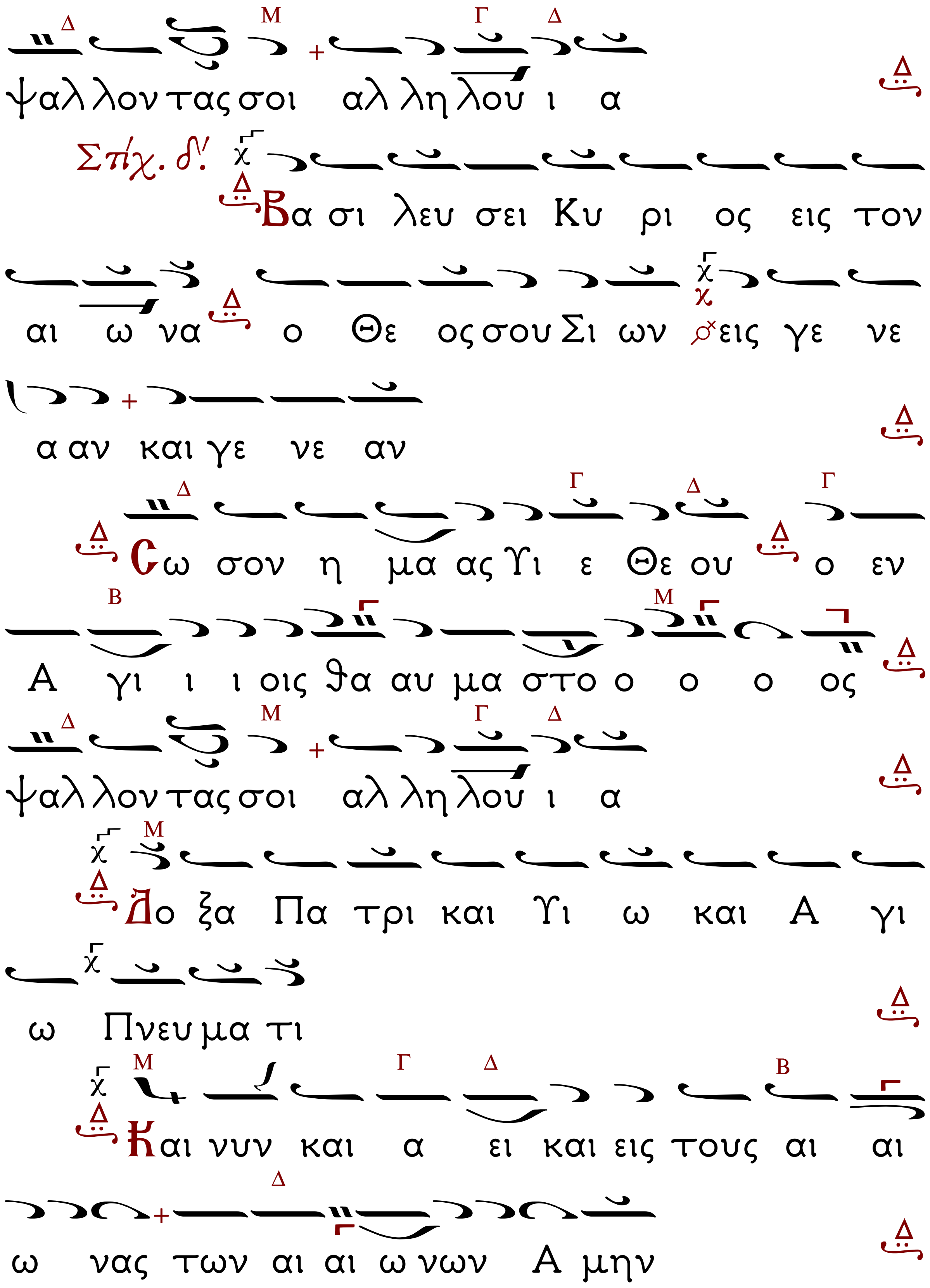
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Στίχ. δ'. Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε
α αν και γε νε αν
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων Α μην

06-10-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β' ΗΜΙΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

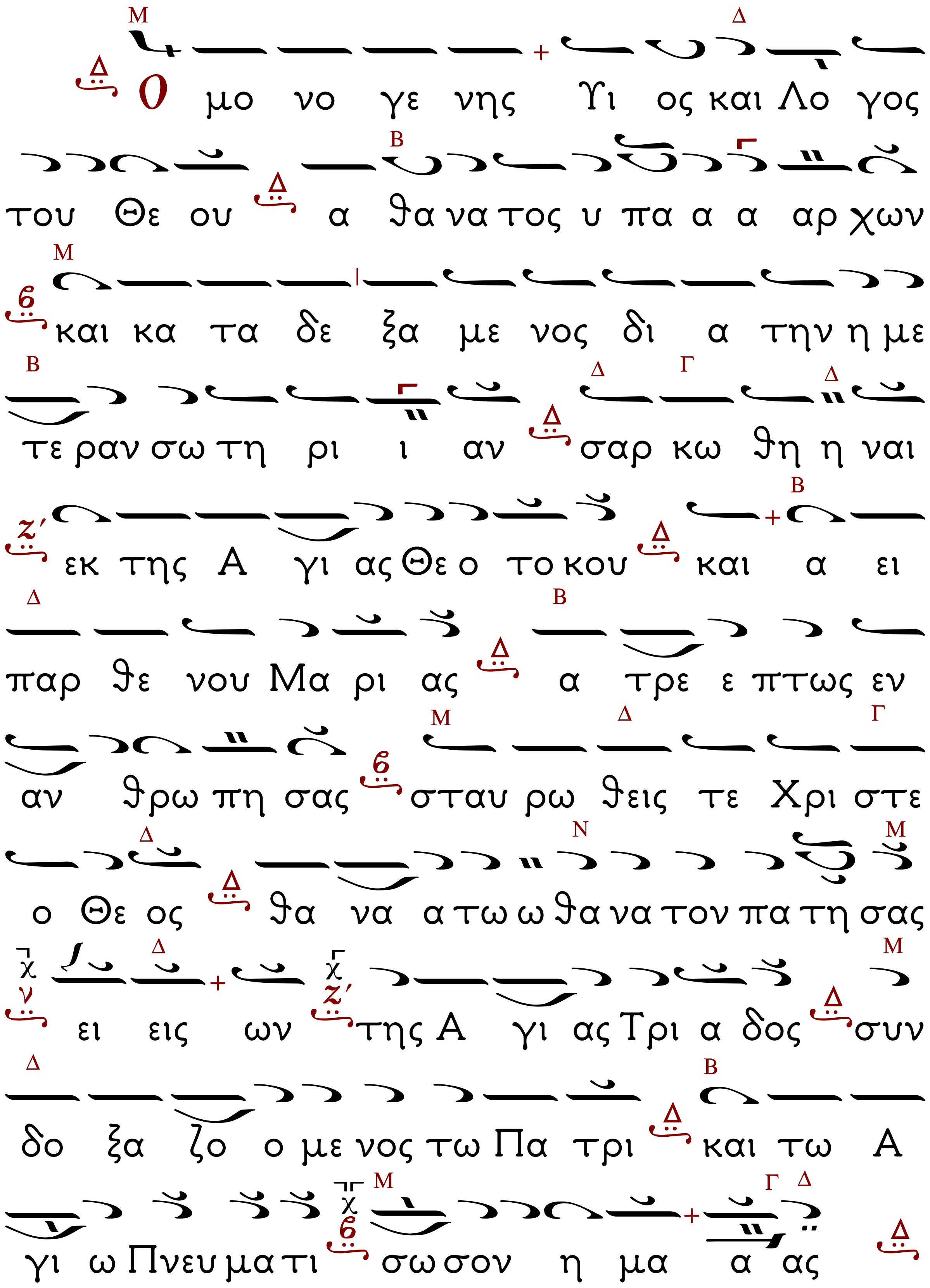

Ἀντίφωνο γ΄
Ἦχος γ΄.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος γ΄

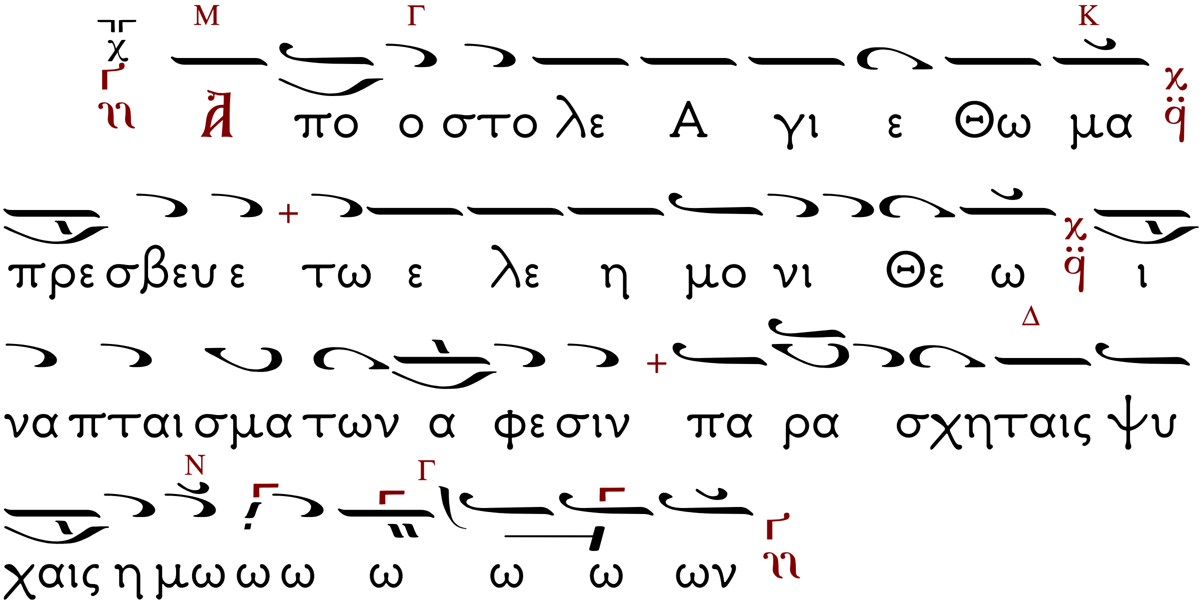

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

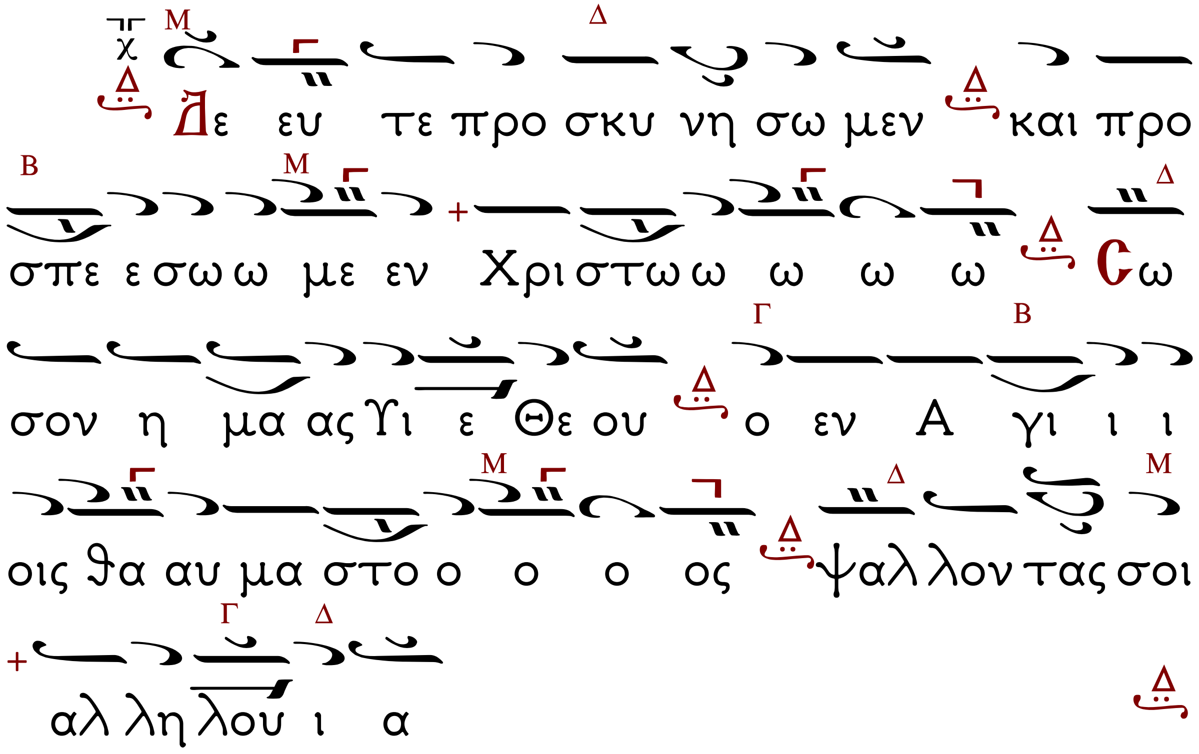

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος γ΄

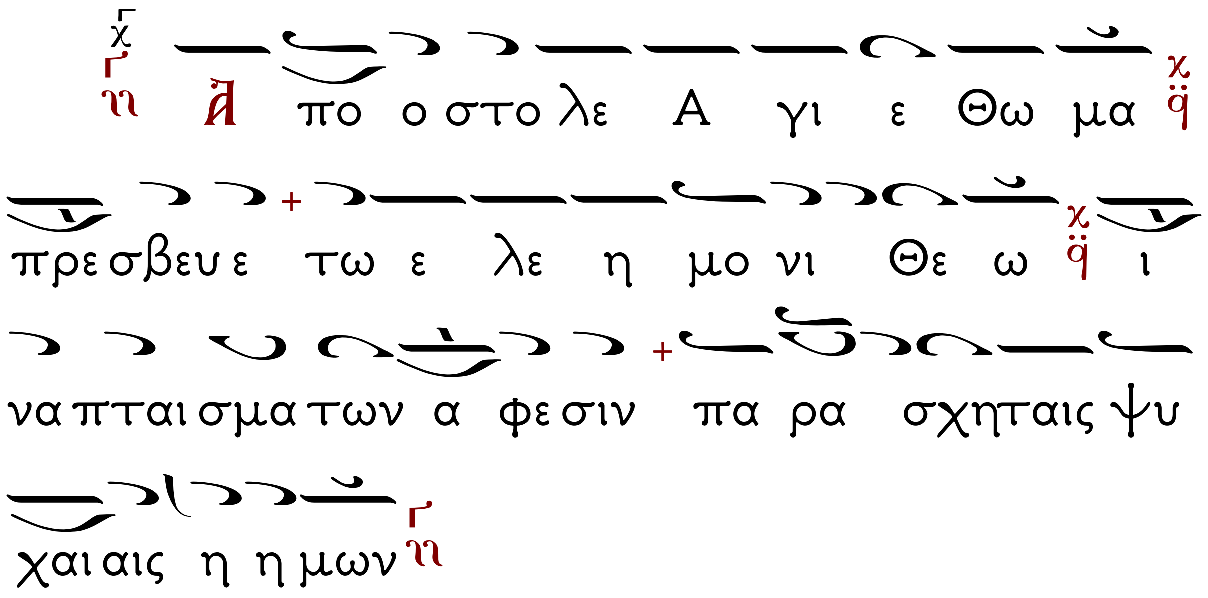

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἦχος Δι

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ι΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 4:9-16

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα, ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ᾽ ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ᾽ οὐ πολλοὺς

πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα Ἦχος α΄

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

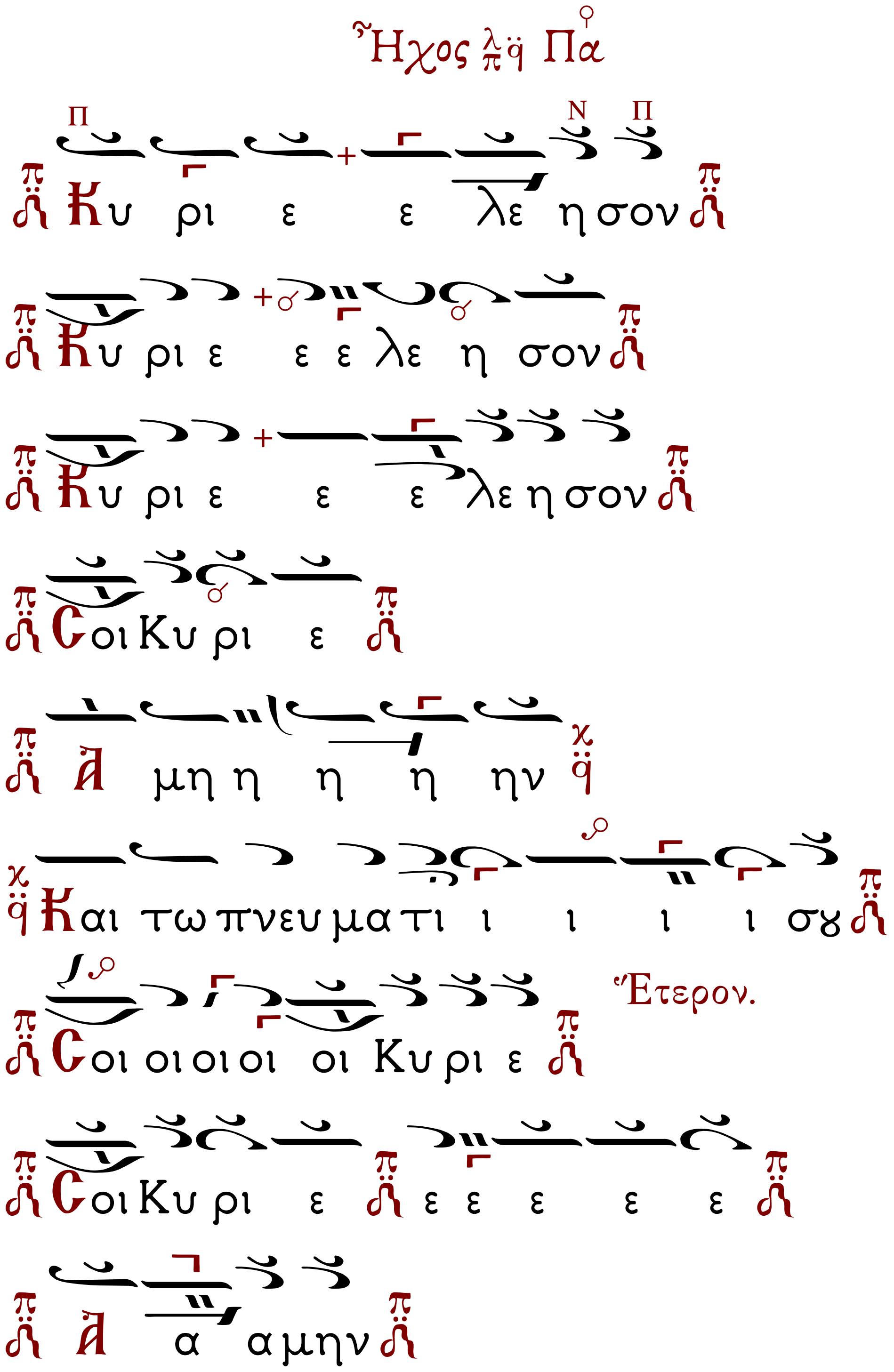
Ἦχος Πα
Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε ε λε η σον
Σοι Κυ ρι ε
Α μη η η η ην
Και τω πνευ μα τι ι ι ι ι σου
Σοι οι οι οι οι Κυ ρι ε
Ἕτερον.
Σοι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε
Α α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος Πα Ἐναρμόνιος

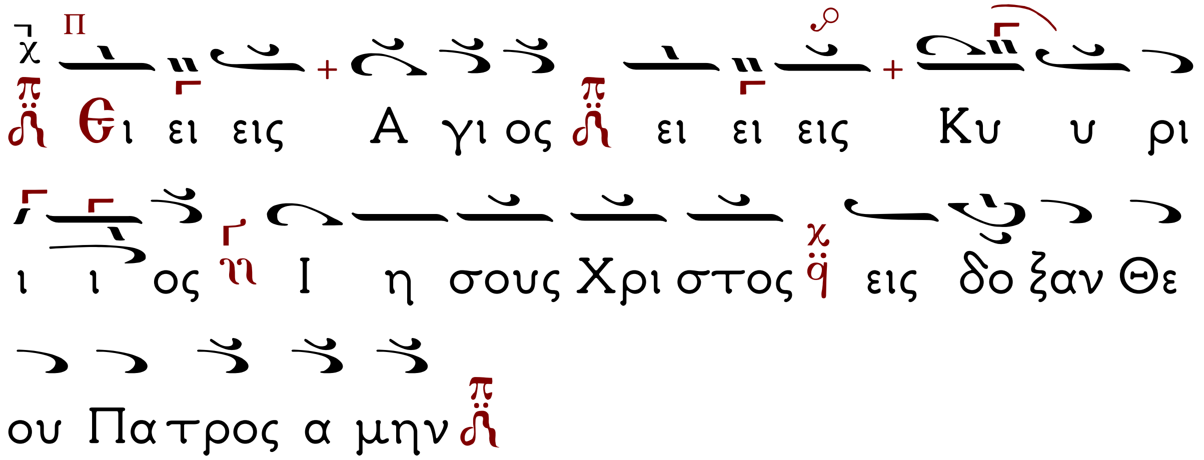

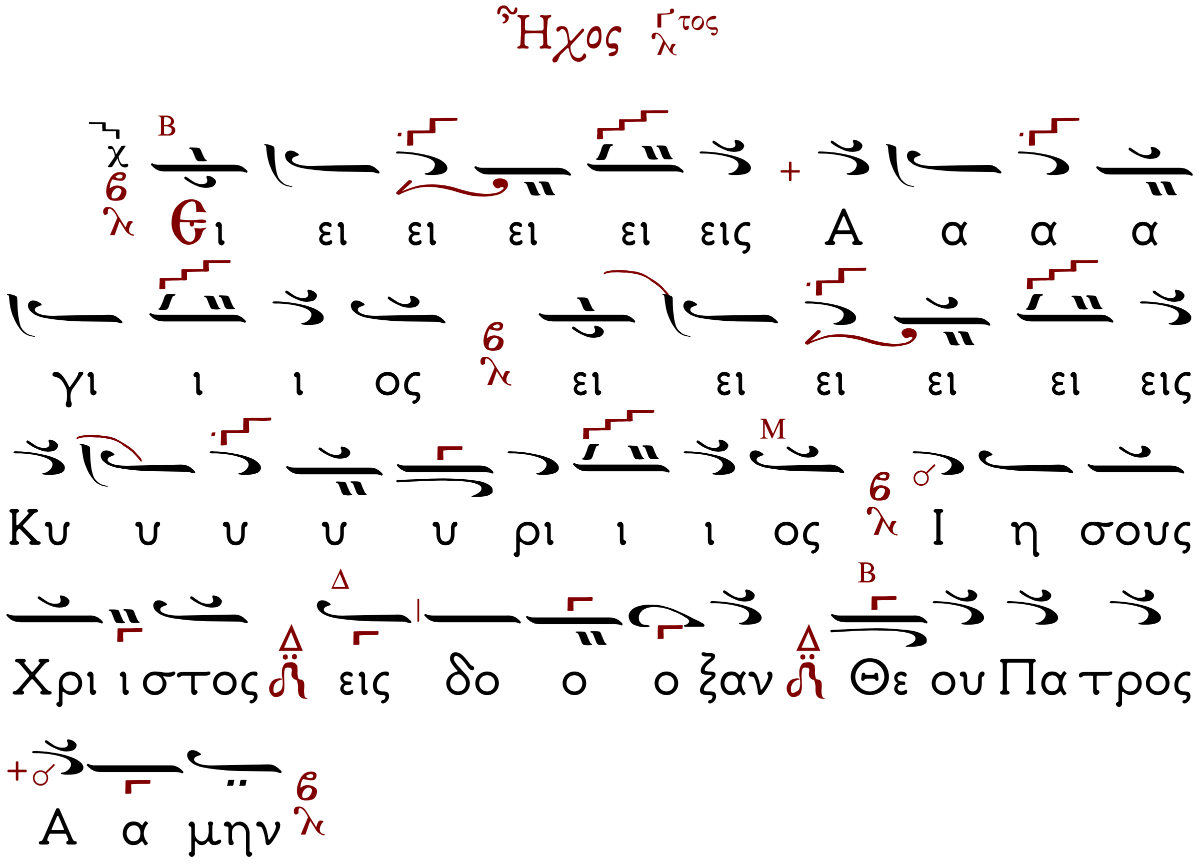
Ἦχος
Ει ει ει ει ει εις Α α α α
γι ι ι ος ει ει ει ει ει εις
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους
Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος
Α α μην

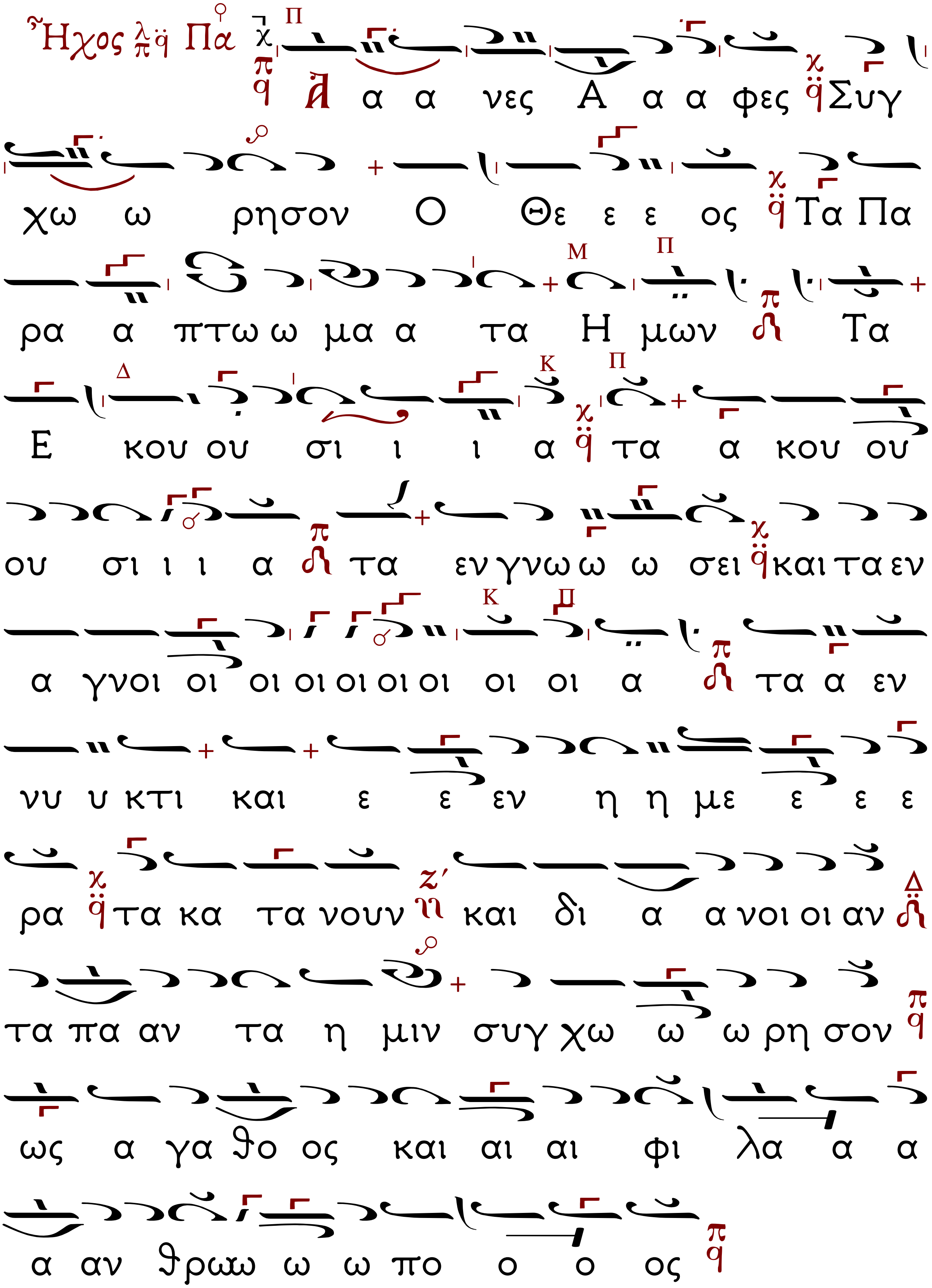
Ἦχος Πα
Ἄ α α νες Α α α φες Συγ
χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
ρα α πτω ω μα α τα Η μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνω ω ω σει και τα εν
α γνοι οι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τα νουν και δι α α νοι οι αν
τα πα αν τα η μιν συγ χω ω ω ρη σον
ως α γα θο ος και αι αι φι λα α α
α αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος Πα

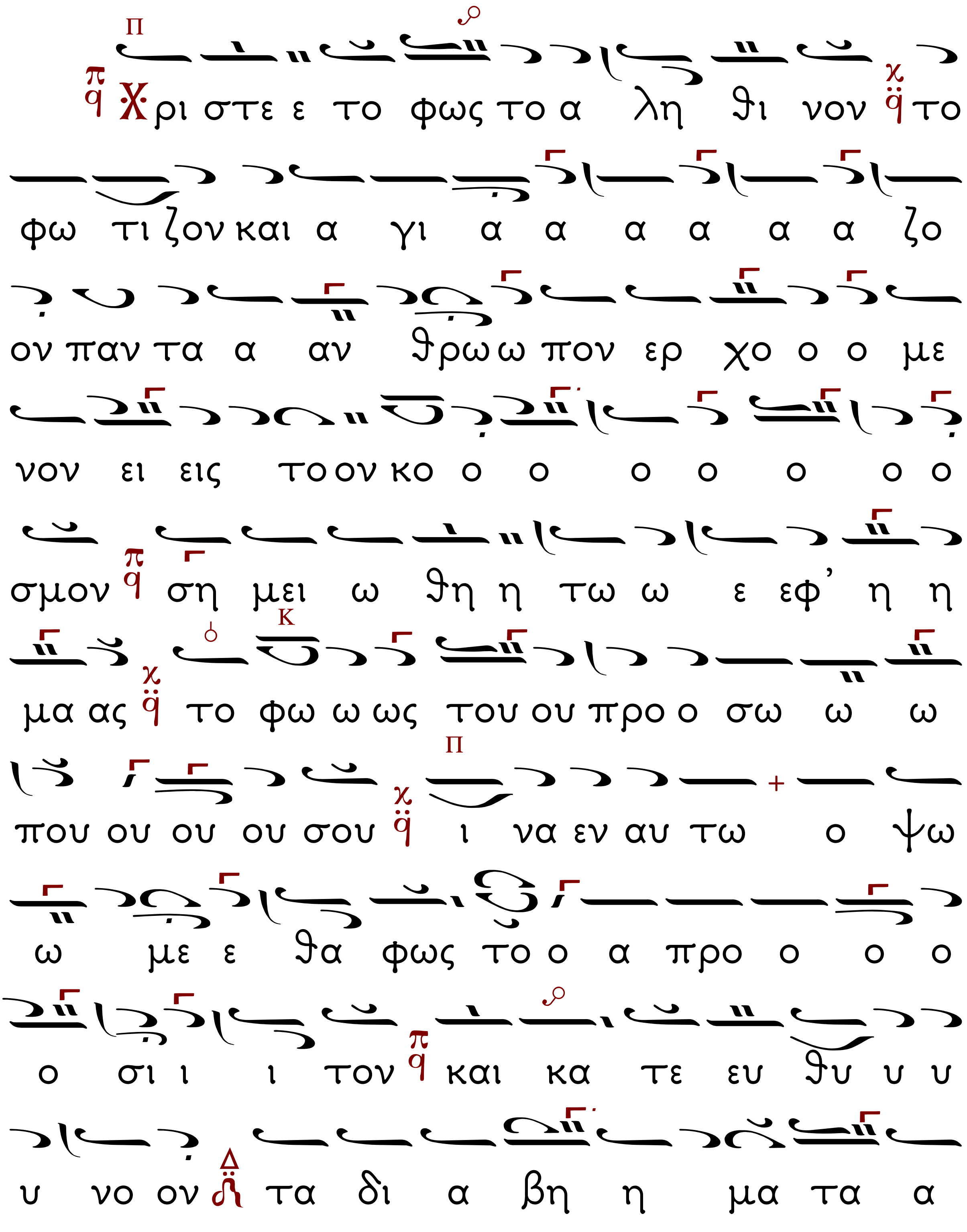

η μω ω ων προς ερ γα σι ι ι αν τω

ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου

πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου

σου ου Μη η η τρος και πα αν τω ων

σου ου των Α γι ω ω ων α μην

Τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων

Ἦχος Νη

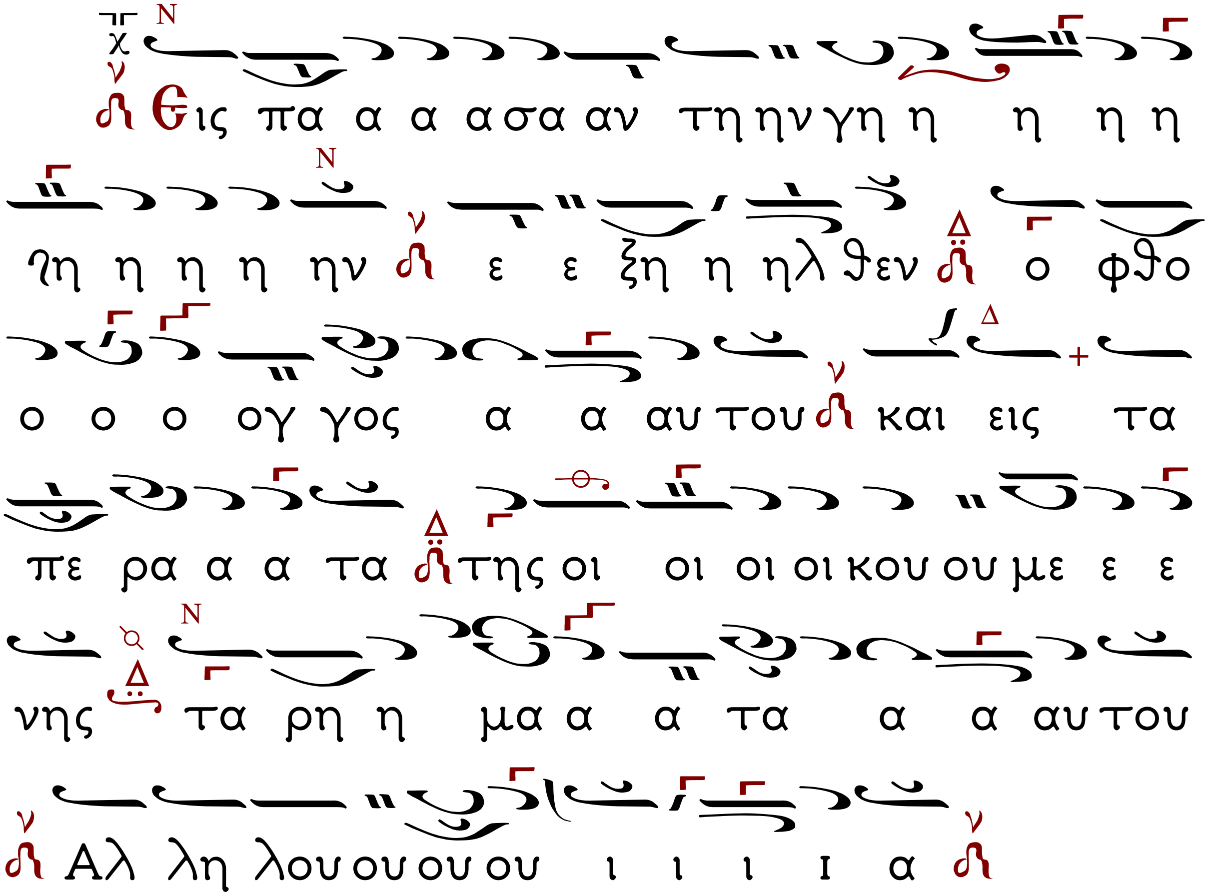

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου

Ἦχος Νη

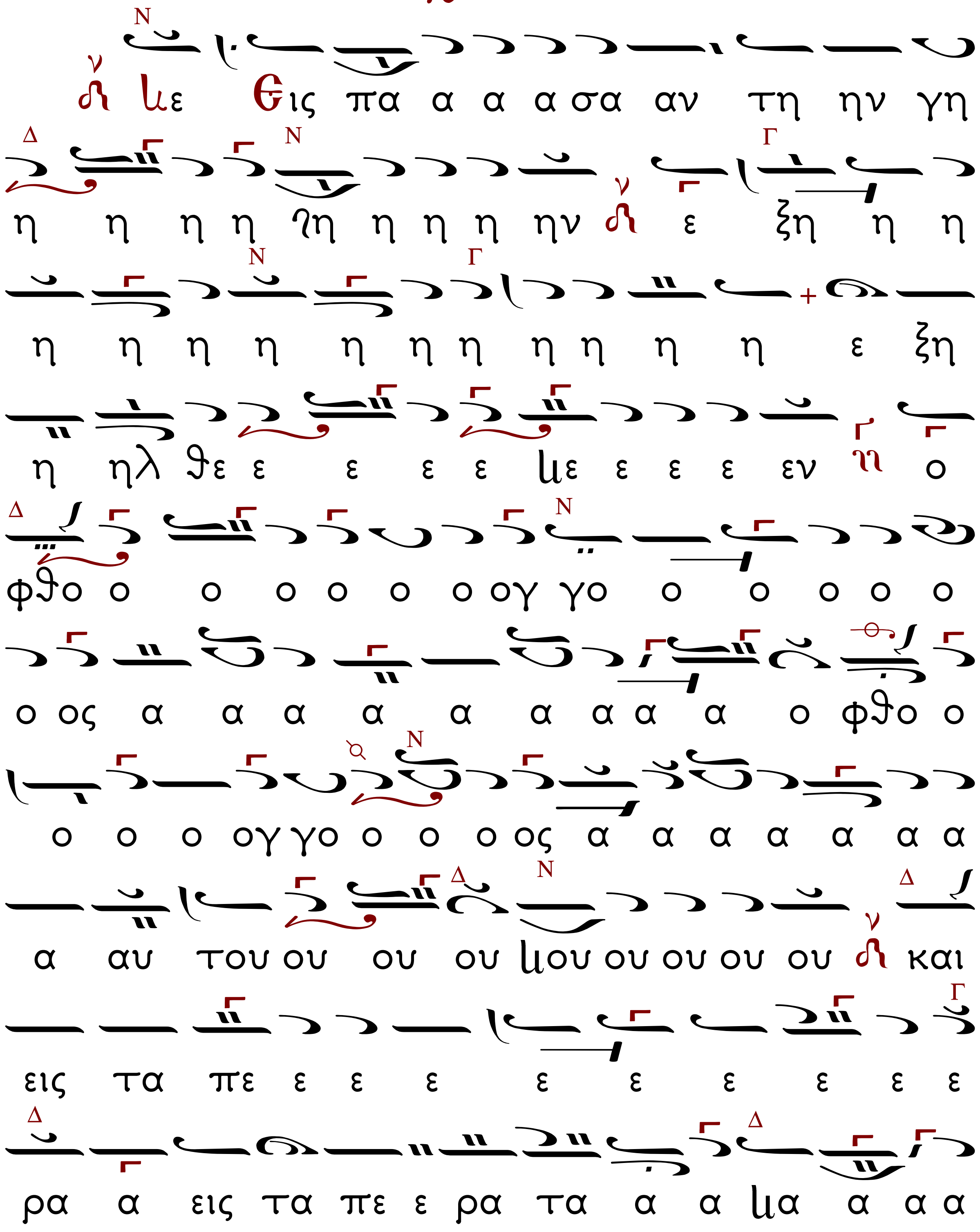

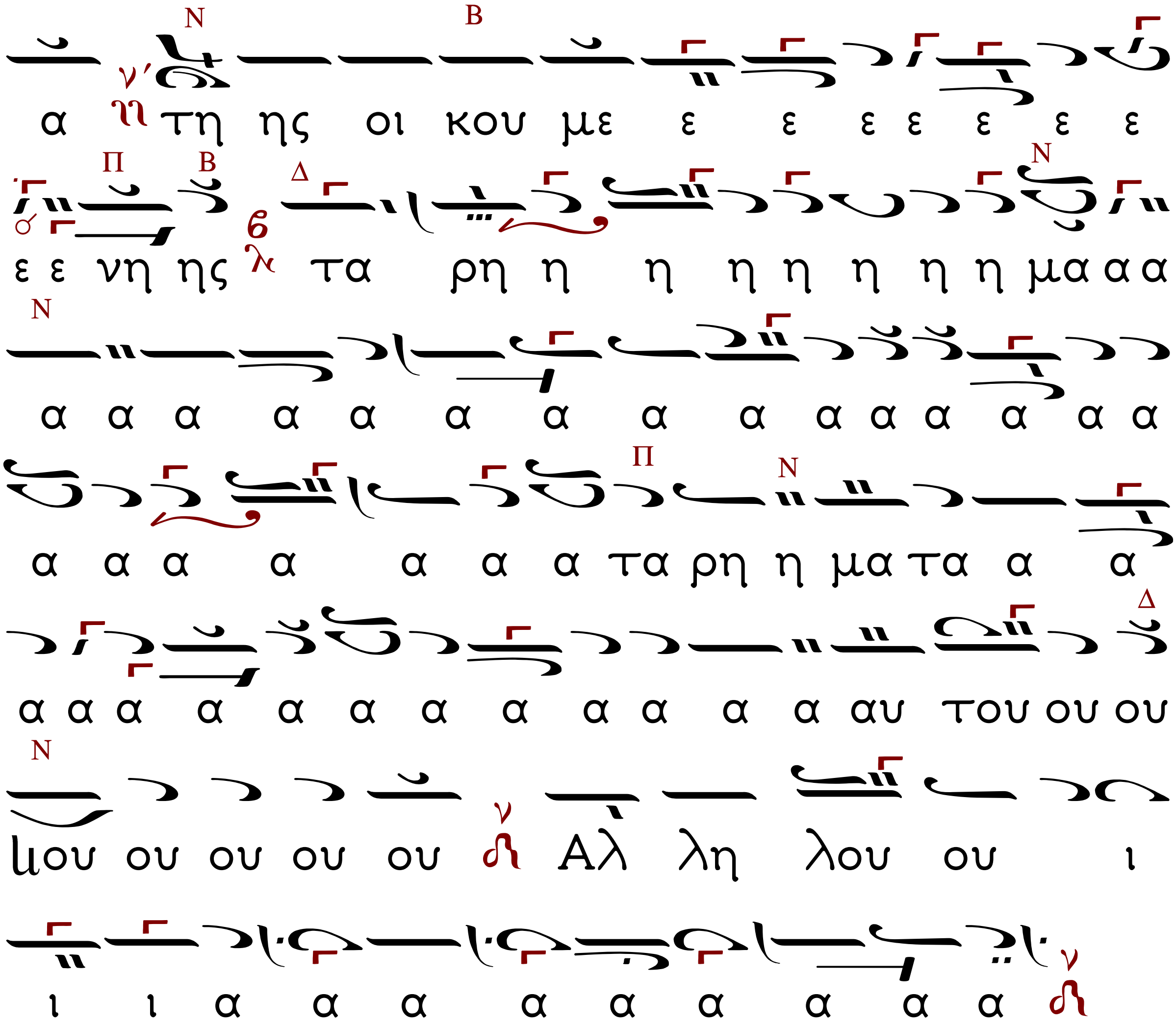
α τη ης οι κου με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε νη ης τα ρη η η η η η η η μα α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α τα ρη η μα τα α α
α α α α α α α α α α α α αυ του ου ου
μου ου ου ου ου Αλ λη λου ου ι
ι ι α α α α α α α α α

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Ει δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα
βο μεν εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί…

Ἦχος Δι Α μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
αι ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη

σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω

σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν

μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας

εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

με ραν με λε ταν την δι καιο συ νην σου

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

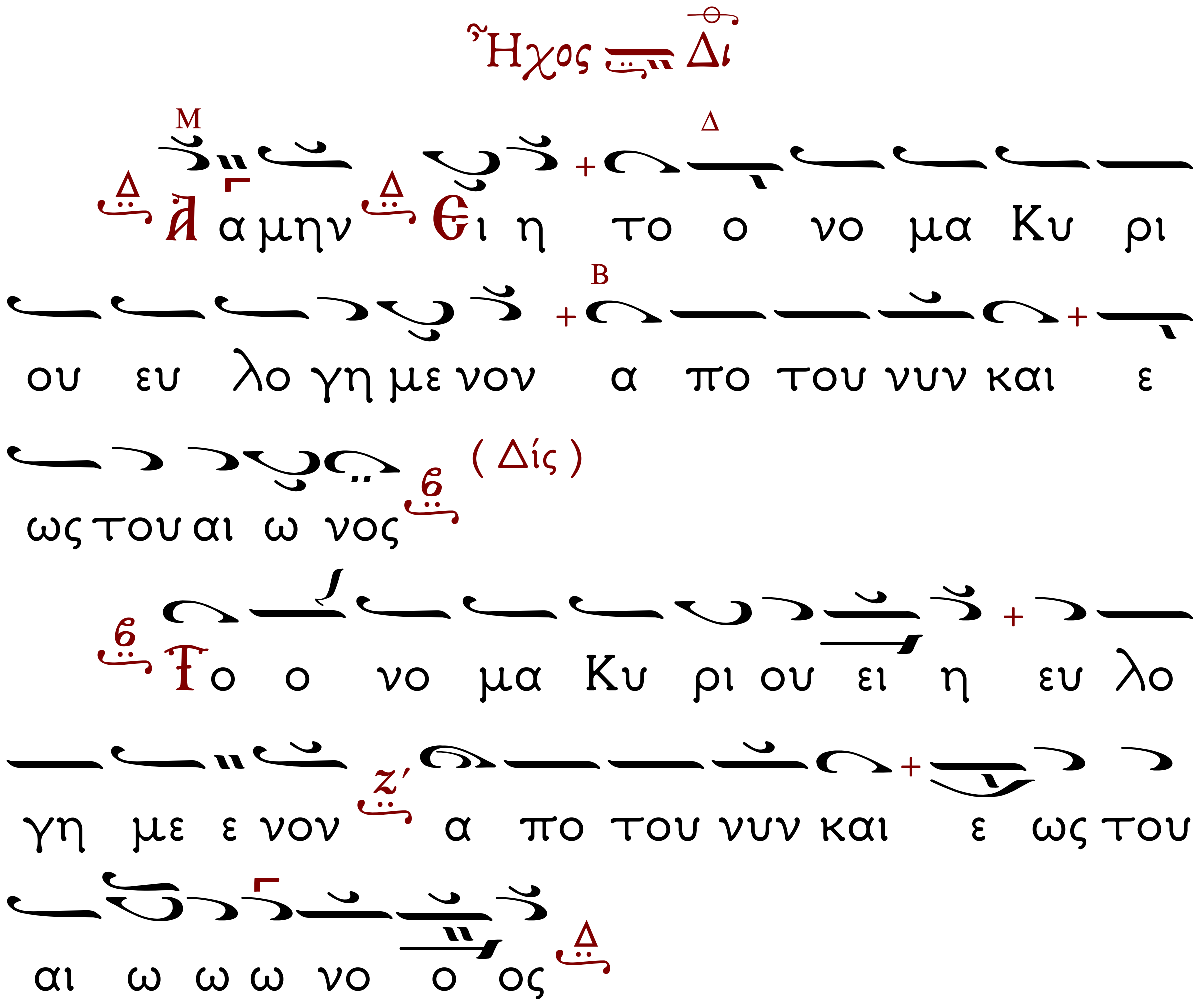

Τόν Εὐλογοῦντα...

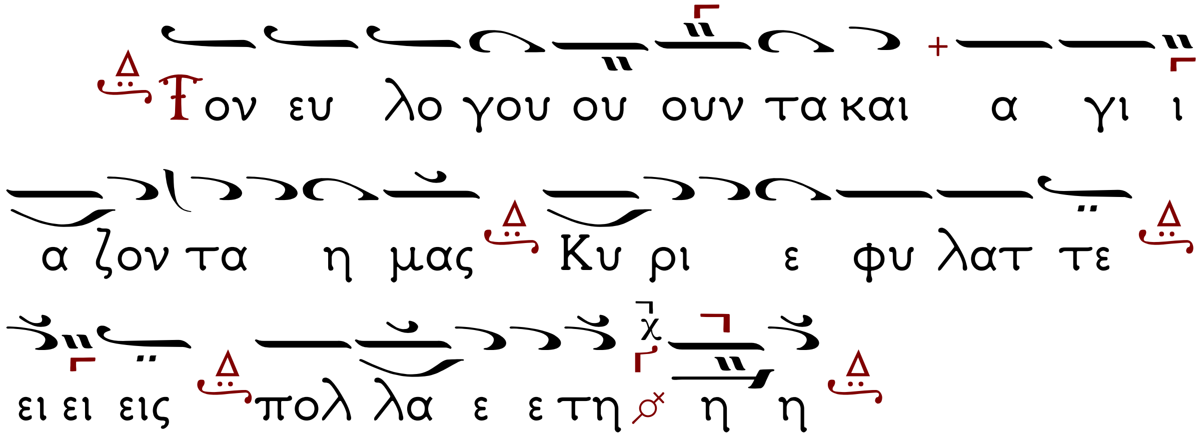

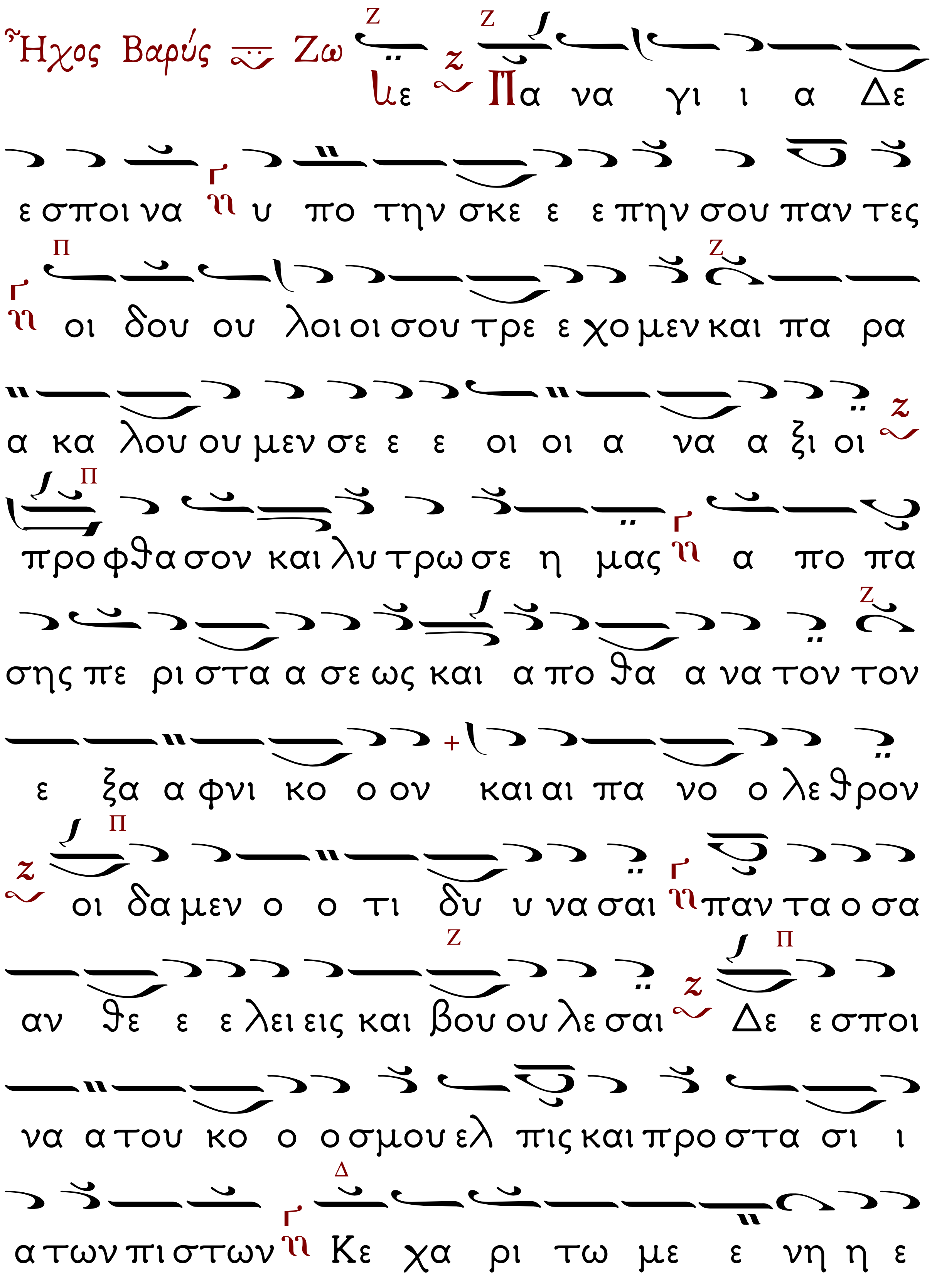
Ἦχος Βαρύς Ζω
Πα να γι ι α Δε
ε σποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα
σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα
αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
α των πι στων Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα α κου σον των πα ρα α κα λου ουν των σε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

Με Μη η κα τα α πι στε
ευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να
γι α δε ε σποι να α α αλ λα δε ξαι
δε ε η σι ι ιν του ι κε ε του σου θλι
ψις γαρ ε ε ε χει με φε ε ε ε
ε ε ρειν ου δυ να μαι των δαι μο νων τα
το ξε ευ μα τα σκε πην ου κε ε κτη μαι αι
αι ου ου δε που ου προ σφυ υ υ γω ο
α α θλι ος παν το θεν πο λε μου ου με νος

και πα ρα μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου

Δε ε σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και

προ στα σι ι α των πι στων μη μου πα

ρι ι δης την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε

ρον ποι η η σον

06-10-2021 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β' ΗΜΙΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

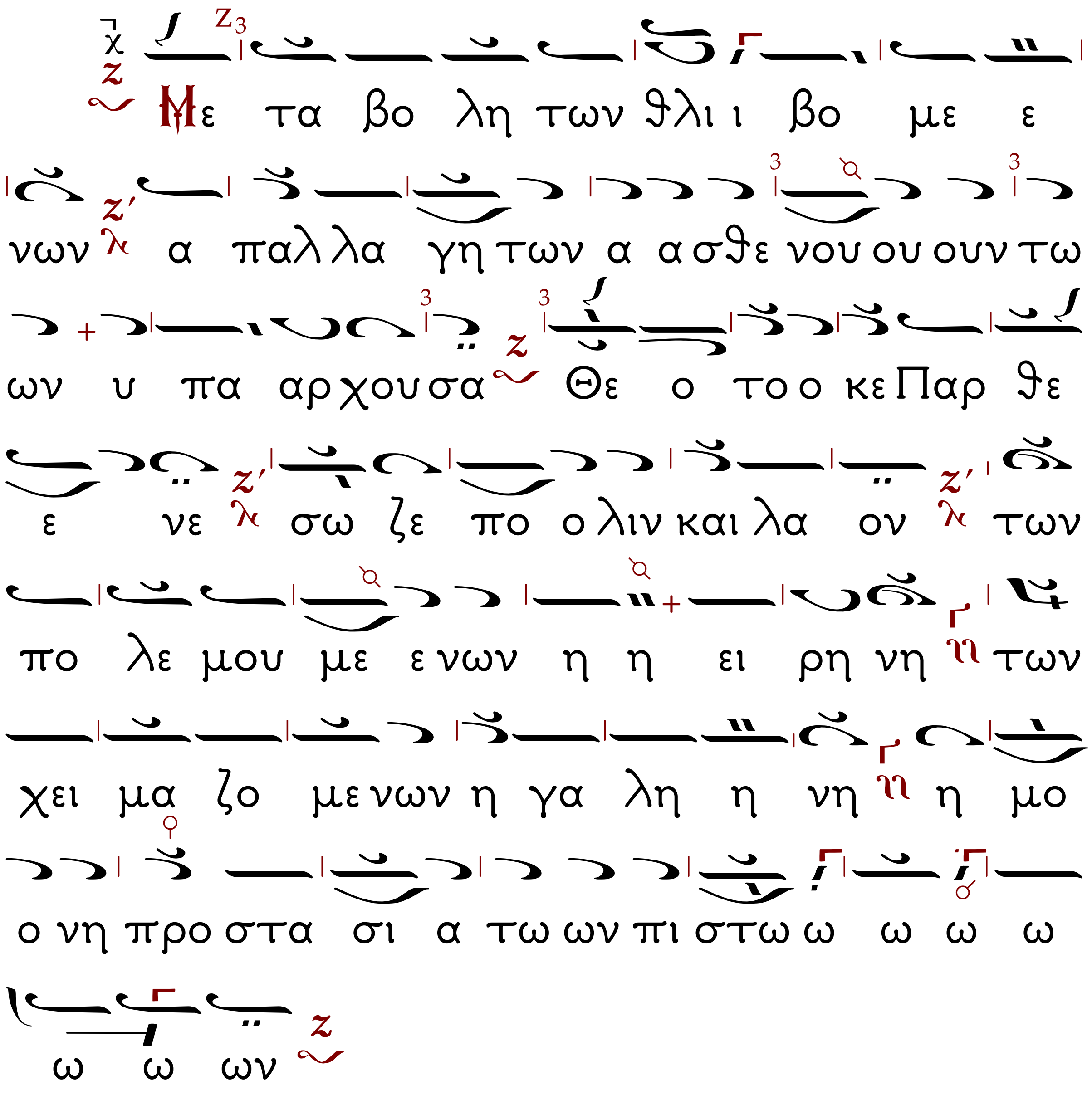

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελῳδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.